

И возглаголютъ ещѣнникъ:

Въ первыхъ помани, Гдѣ, господина и Отца нашего Блаженнѣйшаго митрополита (имя рекъ) [и (высоко-) Превослащеннѣйшаго (архі-) епископа (имя рекъ)], егѡже [иже] дарѡи стѡмъ твоимъ црквамъ, въ мирѣ, цркви [цркви], честна [чтнхъ], здрава [здравыхъ], долгодѣнствующа [долгодѣнствующихъ], правъ правца [правца] слово твоєа истины.

И пѣцы поютъ: И всѣхъ, и всѣхъ.

Ещѣнникъ же молища втай:

Помани Гдѣ, всѣко епископство православныхъ, правъ правца слово твоєа истины.

Помани Гдѣ, по множествѣ щедротъ твоихъ, и моє недоутоинство, прости ми всѣко согрѣшеніе, вольное же и невольное: и да не моихъ ради грѣховъ возбраніши благодати стѡго твоего дѣа ѿ предлежащихъ дарѡвъ.

Помани Гдѣ пресвѣтерство, еже во хрѣтѣ діаконство, и всѣ ещѣнническіи чинъ, и неединогоже насъ побраманіи, окреститѣ стѡщихъ стѡго твоего жертвенника.

Посѣти насъ благоутію твоєю Гдѣ, ивнѣ намъ богатыми твоими щедротами: блгословлены и полезны воздѣхи намъ дарѡи: дожди мирны земли къ плодоутію дарѡи. блгослови вѣнѣцъ лѣта блгости твоєа: оутѡли раздѡры церквей, оутѣши шатаніа языческаа, еретическаа востаніа екорю разорѣнію стѡго твоего дѣа. всѣхъ насъ прѣими въ црство твоє, сыны свѣта и сыны дне показавый, твои миръ и твою любовь дарѡи намъ Гдѣ бже нашихъ: всѣ ко воздѣхъ еи намъ.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Hospodine, Vševládce, Bože otců našich, prosíme tebe, vyslyš nás a smiluj se!

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Smiluj se nad námi, Bože, podle velikého milosrdenství svého, prosíme tebe, vyslyš nás a smiluj se!

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Mezitím čte kněz tiše modlitbu vroucí ektenie:

Hospodine, Bože náš, snažnou tuto prosbu přijmi od služebníků svých a smiluj se nad námi podle množství milosrdenství svého, sešli slitování svá na nás i na všechny lid tvůj, očekávající od tebe hojné milosti.

(Poté rozprostírá oba boční díly a spodní díl antiminsu.)

Ještě modlíme se za vladyku našeho metropolitu (jméno) [i za vladyku našeho (archi-) episkopa (jméno)] a všechny naše bratry v Kristu.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za bratry naše, kněžstvo, mnišské duchovenstvo a všechno bratrstvo naše v Kristu.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za vlast naši a její představitele ve správě státní i ve vojsku, abychom životy své tiše a pokojně strávili ve všeliké zbožnosti a čistotě.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za blažené a věčné paměti hodné jejich svatosti pravoslavné patriarchy, za zakladatele svatého chrámu tohoto [svatého monastýru tohoto] i za všechny pravoslavné dříve zesnulé otce i bratry, zde a všude jinde odpočívající.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

ВѢЩЕ МОЛИМЕСА Ѡ ПЛОДОНОСАЩИХЪ И ДОБРОДѢЮЩИХЪ КО СЪТѢМЪ И
ВЕСЕЛЕНІЕМЪ ХРАМѢ СЕМЪ, ТРЪЖДАЮЩИХЕСА, ПОЮЩИХЪ И ПРЕДСТОЯЩИХЪ
ЛЮДЕЖЪ, ѠЖИДАЮЩИХЪ Ѡ ТЕБѢ ВЕЛИКІА И БОГАТЫА МИЛОСТИ.

Ліікѣ: Гдѣи, помѣлѣи. (Трѣждѣи.)

Возгласѣніе:

И КѠ МИЛОСТИВЪ И ЧЕЛОВѢКОЛЮБЕЦЪ БОГЪ СЪИ, И ТЕБѢ
СЛАВЪ ВОЗЫЛАЕМЪ, ѠТЦЪ, И СЫНЪ, И СВАТОМЪ ДЪХЪ,
НЫНѢ И ПРИСНѠ, И КО ВѢКИ ВѢКѠВЪ.

Ліікѣ: ѣмѣнь.

ѦЩЕ ЛИ ВЪДЕТЪ Ѡ ѠСѠПЩИХЪ ПРИНОШЕНІЕ, ДІАКОНЪ ИЛИ СЦѢНИКЪ СЛАГОРЕЧЪ
СЪКЪЕНІЮ СІѠ:

ПОМИЛѢИ НАСЪ, БЖЕ, ПО ВЕЛИЦѢИ МИЛОСТИ ТВОЕЙ, МОЛИМЪ ТИ СА,
ѠСЛАВЬШИ И ПОМИЛѢИ.

Ліікѣ: Гдѣи, помѣлѣи. (Трѣждѣи.)

ВѢЩЕ МОЛИМЕСА Ѡ ѠПОКОЕНІИ ДЪШИ ѠСѠПЩИХЪ РАКѠВЪ КОЖИИХЪ (ИМА
РЕКЪ), И Ѡ СЪЖЕ ПРОСЪТИТЕСА ИМЪ ВЕЛКОМЪ ПРЕГРЕШЕНІЮ, БОЛЬНОМЪ ЖЕ
И НЕКОЛЬНОМЪ.

Ліікѣ: Гдѣи, помѣлѣи. (Трѣждѣи.)

И КѠ ДА ГДЪ БОГЪ ѠСЪНИТИТЪ ДЪШЫ ИХЪ, И ДѢЖЕ ПРАВЕДИИ ѠПОКОЮТЪ
СА.

Ліікѣ: Гдѣи, помѣлѣи. (Трѣждѣи.)

МИЛОСТИ БОЖІА, ЦАРСЪТВА НЕВЕЕНАГО, И ѠСТАВЛЕНІА ГРЕХѠВЪ ИХЪ, Ѡ
ХРЕСТА ВЕЗЕМЕРТНАГО ЦАРѦ И БОГА НАШЕГО ПРОСИМЪ.

Ліікѣ: Подѣи, Гдѣи.

Дііаконъ: Гдѣи помѣлмеса.

Ліікѣ: Гдѣи, помѣлѣи.

podine, na ty, kteří v panenství (cudnosti), zbožnosti a zdrženlivosti (asketicky) žijí, i na ty, kteří v čistém životě přebývají.

(Rozpomeň se, Pane, na zbožný a Krista milující pravoslavný duchovní rod náš.) Pamatuj, Hospodine, na všechny vládce a správce; na bratry naše ve správě státní i ve vojsku. Dobře v dobrotě zachovej a zlé dobrými učiň dobrotou svou.

Pamatuj, Hospodine, na přítomný zde lid i na ty, kteří z vážných příčin se nedostavili. Smiluj se nad nimi i nad námi dle hojné milosti své. Pokladnice jejich naplň všelikým dobrem, manželství jejich v pokoji a jednomyslnosti udržuj; dítko vychovávej, mládež nauč, stáří podpírej, malomyslné utěš, rozptýlené shromáždí, pobloudilé vrať a spoj se svatou svou obecnou a apoštolskou církví. Trápené od duchů nečistých osvobod. Plav se s plavícími, cestuj s cestujícími. Vdov se zastañ, sirotky ochraň, zajaté vysvobod, nemocné zhoj. Rozpomeň se, Bože, na ty, kteří jsou v obžalobě, v dolech, ve vyhnanství a těžkých pracech a ve všelikém soužení, nouzi a neštěstí. Rozpomeň se, Bože, i na všechny, kteří potřebují velkého milosrdenství tvého, na milující nás i nenávídící nás; i na ty, kteří žádali nás nehodné, abychom se za ně modlili. Pamatuj i na všechny lidi své, Hospodine, Bože náš, a na všechny vylij hojnou milost svou, dáváje všem, zač prosí ke spáse. A na ty, na něž jsme z nevědomosti neb zapomenutí aneb pro množství jmen nevzpomněli, ty sám se rozpomeň, Bože, vědouce stáří a pojmenování každého, znající každého od útroby matky jeho.

Neboť ty jsi, Hospodine, pomoc bezpomocných, naděje beznadějných, zachránce bouří zmítaných, přístav plavících se, lékař nemocných. Sám všem budiž vším, znaje každého i prosby jeho, dům i potřeby jeho. Ochraňuj, Hospodine, toto město (ves

Помани Гдн, предстаѡщиа люди, и ради бл҃гословныхъ винъ ѡставьшиха, и помилуй ихъ и насъ по множествѣ мѣти твоеѡ: сокровища ихъ исполни всѡкаго блага, спрѣжества ихъ въ мирѣ и единомыслии соблюди, младенцы воспитай, юность настави, старость поддержи, малодѣшныа оутѣши, расчюченныа соведи, прельщенныа ѡбрати, и совокзпи стѣи твоѣи сокорнѣи и аптольстѣи цркви. Стужасмыа ѡ дхѡвъ нечистыхъ сководи, плавающымъ сплыви, пшестествующымъ шествуй, вдовицамъ представи, сирыхъ защити, плененыа извави, недѣлющымъ исцели, на сдѣици, и въ рдѡхъ, и въ заточѣнїихъ, и въ горькихъ работѡхъ, и всѡкой скорби, и нуждѣ и ѡбестоѡнїи сѣиихъ. Помани Бже, и всѣхъ требующихъ великаго твоего бл҃гострѡбїа, и любящихъ насъ, и ненавидящихъ, и заповѣдавшихъ намъ недостѡйнымъ молчїеа ѡ нихъ: и всѡ люди твоѡ помани Гдн Бже наши, и на всѡ ижеи когѡтѣю твою мѣть, всѣмъ подаи ѡже ко спасѣнїю прошѣнїа: и ихъже мы не поманѣхомъ, не вѣдѣнїемъ, илї забвѣнїемъ, илї множествомъ именъ, самъ помани Бже, всѣдыи когѡждо вѡзрастѣи и именованїе, всѣдыи когѡждо ѡ оутрѡбы матере сгѡ.

Ты бо сїи Гдн, помощь безпомощнымъ, надежда безнадежнымъ, ѡбзревасмымъ спаситель, плавающимъ пристанище, недѣлющымъ врачь: самъ всѣмъ всѡ бди, всѣдыи когѡждо, и прошенїе сгѡ, домъ, и потребѣ сгѡ. Извави Гдн градъ сїи (илї весь сїю, илї стѣю ѡбнѣтель сїю), и всѡкїи градъ и странѣ, ѡ глѡда, гвѣнѣтельства, трѣса, потѡпа, ѡгна, меча, нашествїа иноплемѣнныхъ и междоубѡбныа краии.

Ještě modlíme se za ty, kteří přinášejí dary a kteří dobrodiní činí ve svatém a veledůstojném chrámě tomto, za přísluhující, zpívající a přítomný lid, očekávající od tebe velikých a hojných milostí.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Kněz: **N**eboť milostivý a lidumilný Bůh jsi ty, a tobě chválu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Koná-li se služba za zesnulé, pak diákon či kněz pronáší ektenii tuto:

Smiluj se nad námi, Bože, podle velikého milosrdenství svého, prosíme tebe, vyslyš nás a smiluj se.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modleme se za pokoj duší zesnulých služebníků Božích (jména), i aby jim prominut byl všeliký hřích úmyslný i neúmyslný.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Aby Hospodin Bůh umístil duše jejich tam, kde spravedliví odpočívají.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

O milost Boží, království nebeské a odpuštění hříchů jejich u Krista, nesmrtelného Krále a Boha našeho prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane.

Diákon: K Hospodinu modleme se. (*A odstoupí před ikonu Spasitele.*)

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Kněz říká modlitbu za zesnulé:

Bože duchů i všelikého těla, jenž jsi smrt přemohl, ďábla zmařil a světu svému život daroval: Ty sám, Pane, upokoj duše zesnulých služebníků svých (jména) v místě světla, v místě hojnosti, v místě pokoje, kdež pomínula bolest, zármutek a lkaní. Všeliký hřích, jehož se zesnulí dopustili ať

Сщ҃енникъ:

Бже дѣхѡвъ и всѣкѣа плѡти, смѣрть поправый, и дѣакола оупразднѣвый, и живѡтъ мѣрѣ твоемѣ дарѡвабый: самъ, Гд҃и, покѡи дѣшы оутопшихъ рѣбъ твоихъ (ѿмѣ рекъ), въ мѣстѣ свѣтлѣ, въ мѣстѣ злѣчнѣ, въ мѣстѣ покѡиитѣ, ѡнѡдѣже ѡбѣже болѣзнь, печаль и коздыханіе. всѣкое согрѣшеніе, содѣаное ѿмн слѡвомъ, илѣ дѣломъ, илѣ помышленіемъ, ѿкѡ благій человекѡлюбецъ бѡгъ, прѡстѣ. ѿкѡ нѣсть человекъ, ѿже живъ бѣдетъ, и не согрѣшитъ: ты бо сдѣишъ токъмъ безъ грѣха, правда твоѡ правда во вѣки, и слѡво твоѡ истина.

Коземѣ:

ѿкѡ ты сдѣи козкрееніе и живѡтъ и покѡи оутопшихъ рѣбъ твоихъ (ѿмѣ рекъ), Христѣ бѡже нашъ, и твѣбѣ славу коземѣемъ, со безначальнымъ твоимъ ѡтцѣмъ, и пресвѣтымъ и благімъ и живѡтворѣющимъ твоимъ дѣхомъ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Лѣкъ: ѿмѣнь.

Тѣже дѣаконъ: Помолѣтеа, ѡглашеннѣи, Гд҃евн.

Лѣкъ: Гд҃и, помѣлѣи.

Вѣрнѣи, ѡ ѡглашенныхъ помѡлѣемъ, да Гд҃ъ помѣлѣетъ ѿхъ.

Лѣкъ: Гд҃и, помѣлѣи.

ѡглашѣтъ ѿхъ слѡкомъ истинны.

Лѣкъ: Гд҃и, помѣлѣи.

ѡкрѣетъ ѿмъ сдѣлѣе правды.

Лѣкъ: Гд҃и, помѣлѣи.

Соединѣтъ ѿхъ свѣтѣи своѣи сокрѣпѣи и апѡстѡльстѣи цѣрквн.

Лѣкъ: Гд҃и, помѣлѣи.

Kněz se modlí se skloněnou hlavou:

Se svatým prorokem, předchůdcem a křtitelem Janem, svatými a všechvalnými apoštoly, svatým (jméno), jehož památku slavíme, i se všemi svatými tvými, na jejichž přimluy navštiv na nás, Bože.

A rozpomeň se na všechny dříve zesnulé v naději vzkříšení k životu věčnému.

Nyní kněz vzpomíná, koho chce, živé i zesnulé. Při vzpomínce na živé říká:

Za spásu, navštívení, prominutí hříchů pro služebníky Boží (jména).

Při vzpomínce na zemřelé dí:

Za pokoj a spočinutí duší služebníků tvých (jména) v místě světla, kde pominuly zármutek a lkaní. Dejž jim odpočinutí, Bože náš. Uděl jim pokoj tam, kde svítí světlo tváře tvé.

Poté praví:

Ještě prosíme, rozpomeň se, Hospodine, na svatou svou obecnou a apoštolskou církev, jež se šíří od jednoho konce světa až na druhý, a uděl jí klid. Vždyť jsi ji drahocennou krví Krista svého zbudoval. Upevni i svatý chrám tento až do skonání věků.

Pamatuj, Hospodine, na ty, kteří dary tyto tobě přinesli, i na ty, pro něž a skrze něž, i za co byly přineseny. Pamatuj, Hospodine, na ty, kteří ti přinášejí oběti, a na všechny dobrodince ve svatých chrámech tvých i na ty, kteří jsou pamětlivi chudých. Odplať jim hojnými svými a nebeskými dary; obdaruj je za pozemské nebeským, za dočasné věčným, za pomíjející nepomíjejícím. Pamatuj, Hospodine, na ty, kteří jsou na pouštích, v horách, v jeskyních a v doupatech země. Pamatuj, Hos-

соверша́емъ, ѿ всѣхъ стѣхъ твоихъ, ѿже молитвами поспѣти
на́съ, Бже, ѿ помани всѣхъ прежде оупошнихъ, ѿ надежди
воскресѣнїа жи́зни вѣчныа.

Заѣ спѣнникъ помни́аетъ, ѿже хощетъ, живыхъ ѿ оумѣршихъ, ѿ живыхъ оуко
глаголетъ:

Ⲡ спасѣнїи, поспѣнїи, ѿставлѣнїи грѣхѡвхъ рабѡвхъ бжїихъ
ѿмкхъ.

Ⲡ оумѣршихъ же глаголетъ:

Ⲡ покѡн, ѿ ѿставлѣнїи дшнї раба твоегѡ ѿмкхъ, на мѣстѣ
свѣтлѣ, ѡнѡдуже ѡбѣже печаль, воздыханїе: оупокѡн, Бже
нашъ, ѿ покѡн ѿхъ, ѿдѣже прїсѣцїаетъ свѣтъ лица твоегѡ.

По сїхъ глаголетъ:

Ⲡ щѣ молимъ ти еа, помани Гдн стѣю твою соборнѡ ѿ
апльскѡю црковь, ѿже ѡ концѡхъ даже до концѡхъ вселенныа, ѿ
оумирнїю ю, ѿже надалъ еси чтною крѡвїю Хрїта твоегѡ, ѿ стѣи
храмъ еси оутверди даже до скончанїа вѣка.

Помани Гдн, ѿже дары еа тебе принѣсшихъ, ѿ ѿ нихъ же, ѿ
ѿмиже, ѿ за нихъ же еа принесѡша. Помани Гдн, плодоносѣ
щихъ, ѿ добротворѣщихъ ко стѣхъ твоихъ црквахъ, ѿ помн
нѡщихъ оубѡгїа: воздаждь ѿмъ бога́тымн твоимн ѿ нѣны
ми дарованїи, дарѡи ѿмъ вмѣстѡ земныхъ нѣнаа, вмѣстѡ
временныхъ вѣчнаа, вмѣстѡ тлѣнныхъ нетлѣннаа. Помани
Гдн, ѿже въ пѣсѣнахъ, ѿ горахъ, ѿ вертепѣхъ, ѿ пропастехъ
земныхъ. Помани Гдн ѿже въ дѣвствѣ ѿ блгоговѣнїи, ѿ
пѣснїечствѣ, ѿ въ чїствѣмъ житѣльствѣ пребывѡщихъ.

Помани Гдн, великое начало ѿ власти, ѿ ѿже въ палѣтѣ
вратїю нашѡ ѿ всѣ коннствѡ: блгїа ко блгостн соблюди,
дѣкавма блгн сотвори блгостїю твою.

slovem, ať skutkem aneb pomyšlením, odpusť jim, jako dobro
tivý a lidumilný Bůh. Neboť není člověka, jenž by živ byl a ne
hřešil, ty jediný jsi bez hříchu, spravedlnost tvá jest spravedl
nost na věky a slovo tvé jest pravda.

Nahlas: Neboť ty jsi vzkříšení i život a pokoj zesnulých služeb
níků svých (jména), Kriste Bože náš, a tobě chválu vzdáváme
s bezpočátečným Otcem tvým a přesvatým i blahým a oživují
cím tvým Duchem, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Ektenie za katechumeny:

Diákon: [**K**atechumeni, modlete se k Hospodinu!]

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Věrní, modleme se za katechumeny, aby Hospodin smiloval se
nad nimi.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Aby je naučil slovu pravdy. (*Lze spojit s dvěma následujícími prosbami.*)

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Aby zjevil jim evangelium spravedlnosti. (*Při tom kněz rozprostře vrchní
díl antiminsu.*)

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Aby sjednotil je se svatou svou obecnou a apoštolskou církví.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

**Spasiž je, smiluj se nad nimi, zastaň se jich a ochraňuj je, Bože, bla
hodatí svou.**

Спаси, помилуй, защити и сохрани их, Боже, твоею благодатью.

Лікх: Гди, помилуй.

Углашенніи, главѣи вѣша гдѣи приклоните.

Лікх: Тебѣ, Гди.

Молитва ѿ углашенныхъ прежде свѣтаго возношеніа:

Гди Бже нашъ, иже на небѣхъ живый, и призиралъ на всѣ дѣла твоѣ, призри на рабы твоѣ углашенныя, приклоншия своѣ вѣи предъ тобою: и даждь имъ легкій гремъ, сотвори ихъ оуды чтны стѣи твоѣи цркве, и сподоби ихъ бани пакнвчїа, ѿставленїа грѣхѡвъ, и ѡдѣжди нетлѣнїа, въ познанїе тебе истиннаго Бга нашего.

Возгашенїе:

Да и чїи ехъ нами слава чъ пречестноѣ и великолѣпоѣ имѣ твоѣ, Отца и Сына и свѣтаго Дха, нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣковъ.

Лікх: ѡминь.

И прочтѣтъ антимінехъ свѣщенникъ.

Дїаконъ глаголетъ: Ѣлицы углашенніи, изыдите.

Ѣце ли єсть вторїи дїаконъ, возгашаетъ и тої: Углашенніи, изыдите.

Тяже пакнı первый: Ѣлицы углашенніи, изыдите. Да никто ѿ углашенныхъ: Ѣлицы вѣрїи, пакнı и пакнı миромъ гдѣ помолнмѣ.

Лікх: Гди, помилуй.

Ѣце ли же єдинъ єсть тоїю дїаконъ, илї Ѣце іерей сдѣжнчъ безъ дїакона, тогда глаголетъ еце:

Ѣлицы углашенніи, изыдите: углашенніи, изыдите: Ѣлицы углашенніи, изыдите: да никто ѿ углашенныхъ, Ѣлицы вѣрїи, пакнı и пакнı миромъ гдѣ помолнмѣ.

Лікх: Гди, помилуй.

Кнѣзъ, зѣхнае обоје – свѣты члѣбъ и свѣты калїхъ – дї:

Пролитомъ за животъ (а спѣсу) свѣта.

Дїаконъ: Amen. Amen. Amen.

А и hnedъ се оба тїкратѣ прѣзѣхнаѣ и глубоце се кланѣѣ.

Potѣ naklonї diakon hlavu ke knѣzi: Pamatuj na mne hїřїnѣho, vladьko svѣty. Naѣzъ odstoupї na svѣ původnї mїsto (ovїvѣ ripidou jako dїve).

Кнѣзъ sklonѣnъ, tїše se modlї:

Nás pak všechny, z jednoho chleba a kalicha přijímající, sjednotъ druhъ s druhemъ v ůcastenstvї jedinѣho Ducha Svѣtѣho. Dej, aby nikdo z nѣsъ nepřїjalъ svѣtѣho Tѣla a Krve Krista tvѣho v soudъ nebъ k odsouzenї, ale abychomъ vřїchnї milosti a blahodati dosáhli se vřemi svѣtými, kteří se od vѣků zalїbili tobѣ: praotci, otci, patriarchy, proroky, apořtoly, kazateli, evangelisty, muѣednїky, vyznavaѣi, uѣitelї a s každýmъ duchemъ spravvedlivýmъ u vїre skonѣivřїmъ.

Кнѣзъ прїѣме kadidelnici a pravї hlasїtѣ:

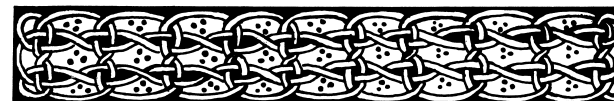
Zvlѣřtѣ s nejsvѣtѣjšї, nejѣїstřї, nejblahoslavenѣjšї a slavnou Vlѣdkynї nѣřї, Bohorodїcї a vřdycky Pannou Mariї.

А кнѣзъ okuřuje tїкратѣ прѣдъ svѣtýmъ prestolemъ.

Potѣ diakonъ okuřuje svѣty prestolъ ze vřechъ stranъ, vzpomїnaje vřechъ, jїchъ chce, живѣхъ i mrtvѣхъ.

Vѣřїcї: Vřechno stvořenї, andѣlsků sborъ a lidskѣ pokolenї raduje se z tebe, blahodati obdařenѣ, chrѣme posvѣtnů a rѣji duchovnї, chloubu panenstvї, z nїzъ Bůhъ se vtѣlїl a dїtѣtemъ se stalъ прѣдъ vřemi vѣky jsoucї Bůhъ nѣřї, neboř On lůno tvѣ trůnemъ svѣmъ uѣїnїl a ůtrobou tvou rozlehlѣjšї neřъ nebesa utvořїl. Vřechno stvořenї raduje se z tebe, blahodati obdařenѣ. Slѣva tobѣ!

Je-li velků ѣtvrtекъ nebo velkѣ sobota ѣї urѣenů svѣtekъ, zpїvѣ se mїsto „Vřechno stvořenї“ irmosъ devѣtѣ pїsnѣ kѣnonu toho dne.

СВЯЩЕННИКЪ ЖЕ, БЛГОСЛОВАА Ѡ БОА СЪАА РЪКОА, ГЛЕТЪ:

ИЗЛАЌАННЮ ЗА МІРСКІЙ ЖИВОТЪ.

Діаконъ: ІМІНЬ, ІМІНЬ, ІМІНЬ.

СВЯЩЕННИКЪ ЖЕ МОЛНТЕА:

НА СЪ ЖЕ ВЪСЪХЪ, Ѡ СДІНАГѠ ХЛѢБА И ЧАШИ ПРИЧАЦІАЮЩИХЪ, СОЕДИНИ ДРЪГЪ КО ДРЪГЪ, ВО СДІНАГѠ ДХА СЪАГѠ ПРИЧАСТІЕ: И НИЕДИНАГО НА СЪ ВЪ СЪДЪ ИЛИ ВО ѠСЪЖДЕНІЕ СОТВОРИ ПРИЧАСТІТІЕА СЪАГѠ ЧЪЛА И КРѠКЕ ХРЪТА ЧТВОЕГѠ: НО ДА ѠВЪРАЦЕМЪ МЛЪТЬ И БЛЪТЬ СО ВЪСЪМИ СЪТЪМИ, Ѡ ВЪСЪКА ЧЕВѢ БЛГОДГОДИВШИМИ, ПРАСОЦЫ, ѠЦЫ, ПАТРИАРХИ, ПРЪРОКИ, АПЪЛЫ, ПРОПОВѢДНИКИ, БЛГОВѢСТНИКИ, МЧНИКИ, НЕПОВѢДНИКИ, ОУЧИТЕЛЪМИ, И СО ВЕАКИМЪ ДХѠМЪ ПРЪВНЫМЪ ВЪ ВЪСЪКЪ ИКОНЧАВШИМЪА.

И ПРИЕМЪ КАДИЛО, СЦІЕННИКЪ ГЛАГОЛЕТЪ ВОЗГЛАННО:

ИЗРАДНО Ѡ ПРЕВЪЧЪИ, ПРЕЧИСТЪИ, ПРЕБЛГОСЛОВЕНЪИ, СЛАВНЪИ ВЛАДЫЧИЦЪ НАШЕЙ, БОГОРОДИЦЪ И ПРИЕМОДЪКЪЕ МАРИИ.

И КАДИТЪ ПРЕДЪ СЪОЮ ТРАПЕЗОЮ ТРИЖДЫ.

Діаконъ же кадитъ сѣдо трапезѣ Ѡкрестъ, и поминаетъ ѡже хощетъ живѣти и мѣртвѣа.

Дикъ поетъ: Ѡ ЧЕВѢ РАДЪЕТЕА, БЛГОДАТНАА, ВЕАКАА ТВАРЬ, АГЪЛЪКІЙ СОБОРЪ И ЧЕЛОВЪЧЕСКІЙ РОДЪ, ѠСЦІЕННИЙ ХРАМЕ, И РАДО СЛОВЕСНЫЙ, ДЪКЪВЕТВЕННАА ПОХВАЛО, ИЗ НЕАЖЕ БЪЖ ВОПЛОТИА, И МЛНЕЦЪ БЪСЪТЬ, ПРЪЖДЕ ВЪСЪКЪ СЫИ БЪЖ НАШЪ: ЛОЖЕИНА ВО ТВОА ПРЪТОА СОТВОРИ, И ЧРЕВО ТВОЕ ПРОСТРАНИТЕ НЕЖЕ СОДЪЛА. Ѡ ЧЕВѢ РАДЪЕТЕА, БЛГОДАТНАА, ВЕАКАА ТВАРЬ, СЛАВА ЧЕВѢ.

ѢЩЕ ЛИ ВЪ ВЕАКІЙ ЧЕТВЕРТОКЪ, ИЛИ ВЪ ВЕАКІЮ СЪБЕКѠТЪ, ТОГДА ПОЮТЪ ІРМОЪКЪ ДѠА ПЪКЕНИ, ДНЕ ТОГО.

Іерей же приклонѣа молнтеа:

ГЕАГѠ ІѠАННА ПРОРОКА, ПРЕДЪЧЕИ И КРЕСТІТЕЛА, СЪТЪХЪ И ВЕХЪАЛЪНЫХЪ АПЪТѠВЪ, СЪАГѠ ИАКЪ, СЪГѠЖЕ И ПАМАТЬ

Вѣрци: Господи, помилуй.

Катекумени, склоňte hlavy své před Hospodinem! (*A diákon odstoupí před ikonu Spasitele.*)

Вѣрци: Před tebou, Hospodine.

Modlitba za katekumeny, kterou čte kněz tiše při ektenii nebo při sklánění hlav katekumenů:

Носподине, Боже наш, jenž na nebesích přebýváš a ke všemu dílu svému přihlížíš, shlédni na služebníky své katekumeny, [kteří před tebou sklánějí šíje své,] a dejž jim jho své lehké, učň je důstojnými údy svaté církve své a uznej je hodnými koupele znovuzrození, odpuštění hříchů a roucha neporušitelnosti, k poznání tebe, pravého Boha našeho.

Kněz nahlas: **A**by i oni s námi velebili nejctěnější a velkolepé jméno tvé, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Вѣрци: Amen.

Při slovech ohlasu je u nás zvykem činit svatou hubkou nad antiminsem kříž, pak ji políbit a odložit na kraj antiminsu.

[*První diákon:* Katekumeni, odejděte!

Druhý diákon, je-li: Katekumeni, vyjděte ven!

První diákon: Kdož jste katekumeny, vyjděte ven! Nikdo z katekumenů, nezůstávej zde! Věrní, opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.

Вѣрци: Господи, помилуй.]

Slouží-li jen jeden diákon, či slouží-li kněz bez diákona, pak se volá takto:

[**К**атекумени, odejděte! Kdož jste katekumeny, vyjděte ven! Katekumeni, odejděte! Nikdo z katekumenů, nezůstávej zde!]

Вěrní, opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.

Молѣтва вѣрныхъ первая по простирании ангѣліица,
юже сщ҃енникъ глаголетъ ч҃инно:

Ты Гд҃и показала єси намъ великое єе спасенїа ч҃инство. Ты сподобила єси насъ смиренныхъ и недостоинныхъ рабъ твоихъ, быти служителямъ ст҃аго твоего жертвенника. Ты оудолила насъ силою ст҃аго твоего д҃ха въ службѣ єю, да неосужденно ст҃авше предъ ст҃ою славою твоею, принесемъ ти жертва хвалениа: ты бо єси дѣистваи славою во всѣхъ. Дажда Гд҃и и ѿ нашихъ грѣсѣхъ, и ѿ людскихъ нечестивихъ, прїачинѣ быти жертваѣ нашей и благопрїачинѣ предъ тобою.

Зачтѣнїи, спасїи, помилѣй и сохрани насъ, Божє, твоею благодатїю.

Ліікз: Гд҃и, помилѣй.

Діакоиз: Премѣдростъ.

Возглашенїе:

Ико подобаетъ тебе слава, честь и поклоненїе, Ѡтцѣ и Сынѣ и Свѣтомѣ Духѣ, нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣковъ.

Ліікз: ѿмїнь.

Діакоиз: Пакн и пакн миромъ Гд҃ъ помолнмѣ.

Ліікз: Гд҃и, помилѣй.

Ѹгда сщ҃енникъ єдинъ служитъ, єѣ не глаголетъ:

Ѹ свѣшнѣмъ мирѣ, и спасенїи дш҃ихъ нашихъ, Гд҃ъ помолнмѣ.

Ліікз: Гд҃и, помилѣй.

Ѹ мирѣ всегѣ миру, благоугоднїи свѣтыхъ Божїихъ церквѣи и соединенїи всѣхъ, Гд҃ъ помолнмѣ.

Ліікз: Гд҃и, помилѣй.

Věřící lid zpívá: Tebe opěváme, tobě dobrořečíme, tobě děkujeme, ó Pane, a modlíme se k tobě, Bože náš.

Kněz skloniv hlavu, modlí se tiše:

Proto, Vládce přesvatý, i my hříšní a nehodní služebníci tvoji, učiněni hodnými sloužití svatému obětnímu stolu tvému, nikoliv pro spravedlnosti naše, neboť nevykonali jsme nic dobrého na zemi, ale z milosti tvé a pro slitování tvá, jež jsi vylil hojně na nás, s odvahou přibližujeme se ke svatému obětnímu stolu tvému; a předloživše způsoby svatého Těla a Krve Krista tvého, tebe prosíme a tebe vzýváme, Svatý svatých, aby dle přivolení dobroty tvé sestoupil Duch tvůj Svatý na nás i na předložené Dary tyto, požehnal je, posvětil a učinil –

Diákon přistupuje blíže ke knězi a praví tiše:

Požehnej, vладыko, svatý chléb!

Kněz se napřímí a činí postupně třikrát znamení kříže nad svatými Dary.
Nejprve žehná svatý chléb, řka:

Chléb tento — samým drahocenným Tělem Pána a Boha i Spasitele našeho Ježíše Krista.

Diákon a všichni, kteří to slyšeli: Amen.

Nato diákon opět praví tiše:

Požehnej, vладыko, svatý kalich!

Kněz žehná svatý kalich, řka:

Kalich pak tento — samou drahocennou Krví Pána a Boha i Spasitele našeho Ježíše Krista.

Diákon: Amen.

Poté diákon znovu tiše praví:

Požehnej, vладыko, obojí!

Лічкі: ТЕРÈ ПОЕМЪ, ТЕРÈ БЛГОСЛОВІЕМЪ, ТЕРÈ БЛАГОДАРІЕМЪ, ГДН, Н МОЛІЕМЪ ТИ СЛ, БЖЕ НАШ.

СЦІЕННИКЪ ПРИКЛОНИКЪ ГЛАВЪ, МОЛІТЕА БЧАЙ:

ГЕРВЪ РАДИ, ВЛКО ПРЕТЪИЙ, Н МЫ ГРѢШНИИ Н НЕДОСТЪИНИ РАКИ ТВОИ, СПОДОБЛШИИЕА СЛУЖИТИ СТОМУ ТВОЕМУ ЖЕРТВЕННИКУ, НЕ РАДИ ПРАВДА НАШИХЪ, НЕ КЪ СОТВОРИХОМЪ ЧТО БЛГО НА ЗЕМЛИ, НО РАДИ МЛТИ ТВОЕА Н ЦЕДРОТЪ ТВОИХЪ, ІАЖЕ НЗЛАІАХЪ СІИ БОГАТНУ НА НЫ, ДЕРЗАЮЩЕ ПРИБЛИЖАЕМЕА СТОМУ ТВОЕМУ ЖЕРТВЕННИКУ: Н ПРЕДЛОЖШЕ ВМѢСТОСВРАЗАА СТАГВУ ТѢЛА Н КРОВЕ ХРТА ТВОЕГВ, ТЕРÈ МОЛІМЕА, Н ТЕРÈ ПРИЗЫВАЕМЪ, СТЕ СТЫХЪ: БЛГОКОЛЕНІЕМЪ ТВОЕА БЛГОСТИ, ПРИТН ДХЪ ТВОЕМУ СТОМУ НА НЫ, Н НА ПРЕДЛЕЖАЩИМЪ ДАРЫ СІА, Н БЛГВИТИ А, Н УСТІИТИ, Н ПОКАЗАТИ,

Н ДІАКОНЪ ПРИХОДИТЪ ВЛІЗЪ КО ІЕРЕЮ Н ГЛАГОЛЕТЪ ЧАЙНУ:

БЛГОСЛОВИ ВЛКО, СТЫИ ХЛѢБЪ.

СЦІЕННИКЪ ЖЕ КОРАКЪ, ЗНАМЕНДЕТЪ ТРИЖДЫ СТЫА ДАРЫ, ГЛАГОЛА:

ХЛѢБЪ ОУБВ СІИ, СЛМОЕ ЧТНОЕ ТѢЛО ГДА Н БГА Н СПСА НАШЕГВ ІИСА ХРТА.

Діаконъ: ІМНІНЪ.

Н ПАКИ ДІАКОНЪ:

БЛГОСЛОВИ ВЛКО, СТЫЮ ЧАШЪ.

СЦІЕННИКЪ ЖЕ БЛАГОСЛОВЛАА ГЛАГОЛЕТЪ:

ЧАШЪ ЖЕ СІЮ, СЛМЮ ЧТНЮ КРОВЪ ГДА Н БГА Н СПСА НАШЕГВ ІИСА ХРТА.

Діаконъ: ІМНІНЪ.

Н ПАКИ ДІАКОНЪ ГЛЕТЪ:

БЛГОСЛОВИ ВЛКО, ОКОА.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Modlitba za věrné, první po rozprostření antiminsu, tichá:

Ту, Hospodine, jsi nám zjevil toto veliké tajemství spásy. Ty jsi učinil nás, ponížené a nehodné služebníky své, hodnými sloužit u svatého obětního stolu tvého. Uzpůsob nás mocí Svatého Ducha svého ke službě této, abychom neodsouzeně stanuvše před svatou slávou tvou, přinášeli tobě oběť chvály. Neboť všechno, *co je ke spáse*, ve všech činíš ty. Dejž, Hospodine, aby námi přinášená oběť za hříchy naše a nevědomost lidskou byla přijata a tobě příjemnou byla.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Diákon: Velemoudrost! (*A odstoupí před ikonu Spasitele.*)

Kněz: **Neboť tobě náleží všeliká sláva, čest a klanění, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.**

Věřící: Amen.

Diákon (kněz): **O**pět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Slouží-li kněz sám, bez diákona, pak následující prosby vynechává.

Diákon (kněz nikoliv): Za pokoj shůry a spásu duší našich k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Diákon (kněz nikoliv): Za mír celého světa, za blaho svatých církví Božích a za sjednocení všech k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Diákon (kněz nikoliv): Za svatý chrám tento a za vcházející v něj s vírou, zbožností a bázní Boží k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Ѡ свѣтѣмъ храмѣ сѣмъ и съ вѣрою, благоговѣніемъ и страхомъ
Божіимъ входѣицихъ въ оубо, Гдѣ помолнмса.

Ліікз: Гдѣ, помііліѣи.

Ѡ іізкѣвнчнса нѣмъ Ѡ всѣкіа ескрвн, гнѣва и нѣжды Гдѣ помолнмса.

Ліікз: Гдѣ, помііліѣи.

Ліітка вѣрныхъ вторѣа, ііже сціенннхъ глаголетъ чѣннво:

Бже повѣтнвыи въ млчн и цедротѣхъ смнрѣнїе нѣше,
постѣвнвыи нѣзъ смнрѣннхъ и грѣшнхъ и недостойннхъ
рѣвъ твоііхъ предъ стѣю славою твоєю, елѣжнчн стѣомѣ жертвен-
ннхъ твоємѣ: ты оубрѣпн нѣзъ еіілою стѣгво твоегво дѣха въ
елѣжебѣ еііо, и дѣждъ нѣмъ слово во Ѡверзѣнїе оубрѣтѣ нѣшнхъ,
во ѣже прнзываетн блгодѣть стѣгво твоегво дѣха на хотѣщнхъ
предложнчнса дѣры.

Заепѣнн, епасн, помііліѣи, и сохранн нѣзъ, Бѣже, твоєю блгодѣтїю.

Ліікз: Гдѣ, помііліѣи.

Дііаконъ: Премѣдростъ.

Входнтъ дііаконъ ескверннмн двѣрнмн.

Возглатнїе:

Икво да подъ державою твоєю всегдѣ храннмн, чевѣ
елѣвѣ возсылаемъ, стѣцѣ и стѣнѣ и свѣтомѣ дѣхѣ,
нннчѣ и прнснво, и во вѣкн вѣкѣвѣхъ.

Ліікз: ѡмннѣ.

И Ѡверзѣютса стѣла двѣрн.

Тѣже, хрѣвнметѣн пѣенн пѣкѣемѣн, дііаконъ, прїемъ каднльннцѣ, и фѣмїамъ
вложнвѣ, прнходнтъ ко сціенннцѣ, и прїемъ блгословѣнїе Ѡ негво, каднтъ стѣю
трапѣзѣ скретѣхъ, и олѣтаръ вѣсъ, и ііконостѣзѣ, чѣже сціенннка, ліікн и ліідн,
глаголетъ же и ннѣ ѡлобѣ, и тропарн оумнлнчслнхъ, ѣліікво іізволнтъ.
сціенннк же глаголетъ чѣннво млтѣвѣ.

Кнѣзъ нагласъ прнѣшѣіі установужїі вѣты таємнѣ вѣчѣре:

Dal svatým svým učedníkům a apoštolům, řka: **Veźměte, jezte, to jest Tělo mě, kterěž za v┘s l┘m┘no jest na odpuštěn┘ hřnchů.**

Věřncl: Amen.

Při těchto slovech kněz i d┘akon, kter┘ dr┘┘ třem┘ prsty pravice, ukazuj┘ na svat┘ diskos. Po n┘ch se s uklonou přezehnaj┘. (Podobně pak i při druhé větě: „...Pijte z něho vřchn┘,“ ukazuj┘ na kalich a klaněj┘ se.)

Kněz se t┘še modl┘: Podobně vzal i kalich a sm┘siv v něm plod vinně rěvy s vodou, d┘ky ěn┘l, požeňal, posvětil a –

Kněz znovu nahlas: **D**al svatým svým učedníkům a apoštolům, řka: **Pijte z něho vřchn┘, to jest Krev m┘ Nověho z┘kona, kter┘ se za v┘s a za mnohě vylěv┘ na odpuštěn┘ hřnchů.**

Věřncl: Amen.

Kněz skl┘n┘ hlavu a modl┘ se potnchu:

To ěn┘te na mou pam┘tku; neboť kolnkr┘tkoln byste jedln chlěb tento a kalich tento pili, smrt mou zvestovati a mě zmrtnvychvst┘n┘ vyzn┘vati budete. Proěž i my, Vl┘dce, vzpom┘n┘j┘ce spasitelně jeho utrpen┘, oživuj┘c┘ křnž, třdnenn┘ pohřben┘, z mrtv┘ch vzkřnšen┘, na nebe vystoupen┘, po pravnci tebe, Boha a Otce, usednut┘ i slavn┘ a strařn┘ přnchod jeho druh┘, –

Kněz nahlas:

Tvoje z tvěho tobě přnnařnme pro vře a za vře.

Při těchto slovech d┘akon, odloživ ripidu, přelož┘ ruce ve způsob křnže, uchop┘ levou rukou svat┘ kalich, pravou pak rukou svat┘ diskos a pozdvnhuje je do vře (ěn┘ s n┘m nad antmnsem znamen┘ křnže), skloniv při tom hlavu.

И ВОЗГЛАШЕНО ГЛАГОЛЕТЪ СІЕ:

АДӘ С҃Т҃ЫМЪ СВОИМЪ ОУЧЕНИКОМЪ И АП҃ЛОМЪ, РЕКЪ: ПРИИМИТЕ, Г҃ДНИТЕ, СІЕ Ж҃ЦТЪ Т҃КЛО МОЕ, Ж҃ЖЕ ЗА К҃И ЛОМИМОЕ КО УСТАВЛЕНІЕ ГР҃КХ҃ОМЪ.

Діакъ: ѿмннь.

СЕМЪ ЖЕ ГЛАГОЛЕМОМЪ, ПОКАЗЕТЪ СКАЩЕННИКЪ ДІАКОНЪ С҃Т҃ЫЙ ДІАКОМЪ, ДЕРЖА И ОРАРЬ ТРЕМІ ПЕРЕТЫ ДЕНИЦЫ. ПОДОБНѢ, И С҃ГДА ГЛАГОЛЕТЪ СКАЩЕННИКЪ: ПИЙТЕ Ѡ НЕА КСИ, СІА Ж҃ЦТЪ КРОКЪ МОА НОВАГѠ ЗАК҃ѢТА, Г҃ЖЕ ЗА К҃И И ЗА МНѠГІА ИЗАНВѢМАА, КО УСТАВЛЕНІЕ ГР҃КХ҃ОМЪ.

СЩЕННИКЪ В҃ТАЙ: ПОДОБНѢ И ЧАШЪ Ѡ ПЛОДА ЛОЗНАГѠ ПРИЕМЪ, РАТВОРИВЪ, БЛАГОДАРИВЪ, БЛАГОСЛОВИВЪ, УС҃Т҃ИВЪ,

И ПАКИ ВОЗГЛАШАЕТЪ СІЕ:

АДӘ С҃Т҃ЫМЪ СВОИМЪ ОУЧЕНИКОМЪ И АП҃ЛОМЪ, РЕКЪ: ПИЙТЕ Ѡ НЕА КСИ, СІА Ж҃ЦТЪ КРОКЪ МОА НОВАГѠ ЗАК҃ѢТА, Г҃ЖЕ ЗА К҃И И ЗА МНѠГІА ИЗАНВѢМАА, КО УСТАВЛЕНІЕ ГР҃КХ҃ОМЪ.

Діакъ: ѿмннь.

СЩЕННИКЪ ПРИКЛОНИВЪ ГЛАВЪ, МОЛНТЕА В҃ТАЙ:

Г҃Е ТВОРИТЕ ВЪ МОЕ ВОСПОМИНАНІЕ: СЛІЖДА КО АЦЕ Г҃С҃ТЕ ХА҃ВЪ СІИ, И ЧАШЪ СІЮ ПІЕТЕ, МОЮ СМЕРТЬ ВОЗВѢЩАЕТЕ, МОЕ ВОСКР҃НІЕ ИСПОВѢДАЕТЕ. ПОМИНАЮЩЕ ОУКО, ВЛКО, И МЫ ЕПАСИТЕЛЬНАА С҃ГѠ СТРАДАНІА, ЖИВОТВОРАЩІИ КР҃ТЪ, ТРИДНѢКНОЕ ПОГРЕБЕНІЕ, Ж҃ЖЕ ИЗ МЕРТВЫХЪ ВОСКР҃НІЕ, Ж҃ЖЕ НА НЕА ВОЗШЕЛТВІЕ, Ж҃ЖЕ УДЕСИЮ ТЕМЕ БГА И ОЦА С҃ДѢНІЕ, И СЛАВНОЕ И СТРАШНОЕ С҃ГѠ ВТОРОЕ ПРИШЕЛТВІЕ,

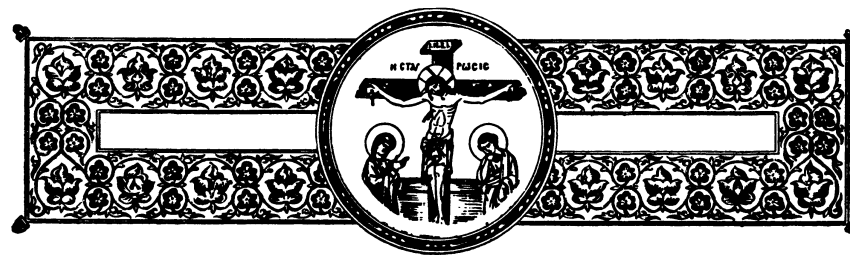
ВОЗГЛАШАЕТЪ СЩЕННИКЪ:

ТВОА Ѡ ТВОИХЪ ТЕМЕ ПРИНОСАЩЕ, Ѡ ВЕФХЪ И ЗА ВСА.

СЕМЪ ЖЕ ГЛАГОЛЕМЪ, ДІАКОНЪ ѠЛАГЕТЪ РІЦАДЪ, И ПРЕЛОЖИ РЩЦѢ КР҃ТОСВѢРАЩІИ, И ПОДЕМЪ С҃Т҃ЫЙ ДІАКОМЪ, И С҃Т҃ЫЙ ПОТІРЪ, И ПОКЛОНИТЕА ОУМНІЕННѢ.

Diákon (kněz nikoliv): Abychom vysvobozeni byli od všelikého souzení, hněvu a nouze, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Modlitba za věrné – druhá, tichá:

Bože, jenž jsi v milosti a slitování *svém* navštívil nepatrnost naši a nás pokorné, hříšné a nehodné služebníky své jsi postavil před svatou slávu svou, abychom sloužili svatému obětnímu stolu tvému. Posilni nás mocí Ducha svého Svatého ke službě této a vlož do našich úst slova ke vzývání blahodati Svatého Ducha svého nad dary, jež mají být předloženy.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodati svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Diákon: Velemoudrost!

Diákon vchází severními dveřmi do oltáře.

Kněz: **A**bychom pod vládou tvou povždy chráněni, tobě slávu vzdávali, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Молитва, ѿже творитъ свѣщенникъ въ себѣ,
херувимскою пѣснью пѣваемаѣи:

Никтоже догониши ѿ свѣдѣвшихъ плотскими похотѣми и сластѣми приходити, или прилежити се, или служити тебе, Царю славы: еже бо служити тебе, велико и страшно и самѣмъ небеснымъ силамъ. Но обаче, неизреченнаго ради и безмѣрнаго твоего человеколюбіа, непреложно и неизмѣнно бывъшии человеки, и архіереи нами бывъшии, и служебныи себѣ и безкрѣпныи жертвы священнодѣятвѣ предади еси намъ, ѿкоу Владыка всѣхъ: ты бо единый, Гди Бже нашъ, Владычествуешаи небесными и земными, ѿже на престолѣ херувимствѣ носимый, ѿже серафимовъ Гди и Царь Иерусалевъ, ѿже единый свѣтъ и во свѣтѣхъ почиаши. Та оубо молю единого благаго и благополагавшаго: призири на ма грѣшнаго и непотребнаго раба твоего, и очисти мою душу и сердце ѿ совѣсти лѣбавы, и оудовли ма силою свѣтаго твоего Духа, ѿблеченна благодѣтію свѣченства, предстаи свѣтѣи твоеи еи трапѣзѣ и священнодѣятвовать свѣтоѣ и пречистое твое тело и чистю кровь: къ тебе бо приходѣ, приклоню мою къю, и молю ти е, да не ѿтвратиши лица твоего ѿ мене, ниже ѿринеши мене ѿ отроковъ твоихъ: но сподоби причесаннымъ тебе быти, мною грѣшнымъ и недостойнымъ рабомъ твоимъ, даромъ симъ: ты бо еси приносиши и приносимый, и прѣмаши и раздаваемый, Христе Бже нашъ, и тебе слава возсылаемъ, со безначальнымъ твоимъ Отцемъ, и пресвятымъ и благимъ и животворящимъ твоимъ Духомъ, нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ. Аминь.

Исполнышася же молитвѣ и каждѣнию, священникъ и діаконъ, ставше предъ стѣною трапѣзою, глаголютъ херувимскую пѣснь, трижды: по коемждо же окончаніи, покланяются по единому.

před všemi věky, na zemi se zjevil a s lidmi žil. Z Panny svaté se vtělil, sebe samého snížil, vzezření služebníka přijav. Tělu ponížení našeho se připodobnil, aby učinil nás podobnými obrazu slávy své.

Vždyť skrze člověka hřích vstoupil do světa a skrze hřích smrt, a proto jednorozený Syn tvůj, jsoucí v náruči tvé, Boha a Otce, narozený z ženy, svaté Bohorodice a vždycky Panny Marie, jsa podroben zákonu, ráčil v těle svém odsoudit hřích, aby ti, kteří v Adamovi umírají, oživeni byli v samém Kristu tvém. A pobyv na světě tomto, dal spasitelná nařízení, odvrátil nás od klamu modloslužby a přivedl nás k poznání tebe, pravého Boha a Otce. Získal nás jako lid svůj vyvolený, královské kněžstvo a národ svatý. Očistiv nás vodou a posvětiv Duchem Svatým, dal sebe jako výkupné smrti, v jejíž *moci* jako zaprodání hříchu jsme byli drženi. Skrze kříž sestoupil do podsvětí, aby naplnil sebou všechno a rozlomil mučivé *okovy* smrti. Vstal pak z mrtvých třetího dne a otevřel každému tělu cestu ke vzkříšení z mrtvých, ježto záhuba nedokázala se zmocnit Původce života. Stal se tím prvotinou ze zemřelých, prvorozeným z mrtvých, aby ve všem a mezi všemi prvenství měl. Vystoupil *pak* na nebesa a usedl po pravici velebnosti tvé na výsostech a přijde odplatit každému podle skutků jeho.

Zanechal však nám ke vzpomínání spasitelného utrpení svého to, co jsme ti *zde* dle přikázání jeho předložili. Chtěje se totiž vypravit na věčně památnou, dobrovolnou a životodárnou smrt svou, v noci, v níž vydal sebe za život světa, vzal chléb do svatých a přečistých rukou svých a ukázav jej tobě, Bohu a Otci, díky činil, požehnal, posvětil, rozlomil a –

СІАНИЄ СЛÁВЫ ТВОЕА, ꙗ начертАНИЄ ѸПОСТАСИ ТВОЕА, НОСА ЖЕ ВСА ГЛАГОЛОМЪ СІЛЫ СКОЕА, НЕ ХИЩІЕНІЄ НЕПЩЕКА ЁЖЕ БЫТИ РАКЕНЪ ТРЕБѢ БГҀ ꙗ ОЦҀ, НО БГҀ СЫН ПРЄВѢЧНЫИ, НА ЗЕМЛѢ ГАВНІСА, ꙗ ЧЛКВМЪ СПОЖИВЄ: ꙗ Ѡ ДѢЫ СТЫА ВОПЛОЦІСА, ꙗСТОЩІИ СЕБЄ, ЗРАКЪ РАБА ПРІЕМЪ, СОСБРАЗЕНЪ БЫВЪ ТЧКА СМІРЕНІА НАШЕГВ, ДА НАСЪ СОСБРАЗНЫ СОТВОРИТЪ ОБРАЗЪ СЛÁВЫ СКОЕА.

ПОНЄЖЕ ВО ЧЕЛОВѢКОМЪ ГРѢХЪ ВНИДЕ ВЪ МІРЪ, ꙗ ГРѢХОМЪ СМЄРТЬ, КЛГОВОЛИ ЄДНОРОДНЫИ ТВОИ СЫН, СЫН ВЪ НЧДРѢХЪ ТРЕБѢ БГА ꙗ ОЦА, БЫВЪ Ѡ ЖЕНЫ СТЫА БЦЫ ꙗ ПРИСНОДѢЫ МРІИ, БЫВЪ ПОДЪ ЗАКОНОМЪ, ѠСДНІТИ ГРѢХЪ ПЛОЦІЮ СКОЕЮ, ДА ВО АДАМѢ ОУМИРАЮЩЕ, ѠЖИВОТВОРАТІСА ВЪ САМОМЪ ХРІТѢ ТВОЕМЪ, ꙗ ПОЖИВЪ ВЪ МІРѢ СЕМЪ, ДАВЪ ПОВЕЛѢНІА СПАСІТЕЛНАА, ѠСТАВІВЪ НАСЪ ПРЄЛЕСТИ ІДОЛЬСКІА, ПРИВЕДЕ ВЪ ПОЗНАНІЄ ТРЕБѢ ИСТИНАГВ БГА ꙗ ОЦА, СТАЖАВЪ НАСЪ СЕБѢ ЛЮДИ ИЗБРАННЫ, ЦРКОЕ СЦІЕНІЄ, ІАЗЫКЪ СТЫ: ꙗ ѠЧІСТІВЪ ВОДОЮ, ꙗ ѠСТІВЪ АХОМЪ СТЫМЪ, ДАДЕ СЕБЄ ИЗМѢНЪ СМЄРТИ, ВЪ НЕЙЖЕ ДЕРЖИМИ БѢХОМЪ, ПРОДАНИ ПОДЪ ГРѢХОМЪ, ꙗ СОШЕДЪ КРҀТОМЪ ВО АДА, ДА ИСПОЛНИТЪ СОБОЮ ВСА, РАЗРѢШИ БОЛѢЗНИ СМЄРТНЫА, ꙗ ВОСКРЕСЪ ВЪ ТРЕТІИ ДЕНЬ, ꙗ ПШТЪ СОТВОРИВЪ ВСАКОИ ПЛОЦИ, ЁЖЕ ИЗ МЄРТВЫХЪ ВОСКРЕСЕНІЕМЪ, ІАКВ НЕ КАШЕ МОЩІНО ДЕРЖИМЪ БЫТИ ТЛѢНІЕМЪ НАЧАЛНИКЪ ЖІЗНИ, БЫЕТИ НАЧАТОКЪ ОУМЄРШИХЪ, ПЕРВОРОЖДЕНЪ ИЗ МЄРТВЫХЪ, ДА ВЪДЕТЪ САМЪ ВСА, ВО ВСѢХЪ ПЄРВЕНСТВУАИ: ꙗ ВОШЕДЪ НА НБСА, СБДЕ ѠДЕЕНШЮ ВЕЛІЧЕСТВІА ТВОЕГВ НА ВЫСОКИХЪ, ИЖЕ ꙗ ПРІИДЕТЪ ВОЗДАТИ КОМЪЖДО ПО ДѢЛВМЪ СГҀ.

ѠСТАВІИ ЖЕ НАМЪ ВОСПОМИНАНІА СПАСІТЕЛНАГВ СКОЕГВ СТРАДАНІА СІА, ІАЖЕ ПРЕДОЖИХОМЪ ПО СГҀ ЗАПОВѢДЕМЪ. ХОТА ВО ИЗЫТИ НА КОЛЬНЮ ꙗ ПРИСНОПАМАТІШЮ, ꙗ ЖИВОТВОРАЩІЮ СКОЮ СМЄРТЬ, ВЪ НОЦЬ, ВЪ НЮЖЕ ПРЕДАШЕ СЕБЄ ЗА ЖИВОТЪ МІРА, ПРІЕМЪ ХЛѢБЪ НА СТЫА СКОА ꙗ ПРЄЧТЫА РЪКИ, ПОКАЗАВЪ ТРЕБѢ БГҀ ꙗ ОЦҀ, КЛГОДАРНВЪ, КЛГОСЛОВІВЪ, ѠСТІВЪ, ПРЕЛОМІВЪ,

Řád liturgie věrných

Otevírají se svaté dveře. Poté je zpívána Cherubínská píseň, při níž diákon vezme kadidelnici a vloží kadidlo, obdržev od kněze požehnání, okouje svatý prestol kolem i celý oltář, ikonostas, kněze a lid, říká tiše žalm 50. / 51. a kající tropary podle svého přání. Mezitím čte kněz tichou modlitbu.

Modlitba, kterou koná kněz potichu
za zpěvu Cherubínské písně:

Nikdo z těch, kdož jsou spoutáni tělesnými žádostmi a slastmi, není hoden přistupovati nebo přibližovati se k tobě či sloužiti tobě, Králi slávy. Vždyť tobě sloužiti jest veliké a strašné i samým mocnostem nebeským. Avšak ty z nevýslovné a nezměrné lidumilnosti své stal ses bez proměny a beze změny člověkem, stal ses naším veleknězem a jakožto Vládce všech, odevzdal jsi nám posvátnou službu této liturgické a nekrvavé oběti, neboť ty sám jediný, Pane, Bože náš, vládneš nade vším nebeským i pozemským; jenž jsi nesen na trůně cherubíny, jsi Pán serafínů a Král Israelský, jako jediný Svatý ve svatých spočíváš. Tebe, jediného dobrého a ochotně naslouchajícího, tedy prosím: Shlédni na mne, hříšného a neužitečného služebníka svého, a očisť duši mou i srdce mé od svědomí zlého a učiň mne způsobilým mocí Svatého Ducha svého, abych oděn jsa v blahodať kněžství, stál před tímto svatým stolem tvým a vykonal posvátný řád *Tajiny* tvého svatého a přečistého Těla i drahocenné Krve, neboť k tobě přicházím se skloněnou šíjí svou a modlím se k tobě: Neodvracej tváře své ode mne, aniž vylučuj mne z *počtu* služebníků svých, ale učiň mne hodným, aby přineseny tobě byly mnou, hříšným a nehodným služebníkem tvým, dary tyto, neboť ty sám jsi ten, který obětuje a obětován jest, přijímá *dary* a sám je rozdáván, Kriste, Bože náš, a tobě slávu vzdáváme, s bezpočátečným Otcem tvým a přesvatým i blahým a oživujícím Duchem tvým, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Сщ҃енникъ: **И**же херувѣмы тайнѡ ѡбразѡюще, и животворащею Трѡнице трисвѣтѣю пѣнь припѣвающе, великое нынѣ житїейкое ѡложимъ попеченїе.

Дїаконъ: **И**ко да царѣ всѣхъ подїмемъ, аггльскимъ невидимѡ дорѣногїма чїнми. ѡлнлшїа, ѡлнлшїа, ѡлнлшїа.

ѡ еѣ въ великїи четвертокъ точїю поѣте:

Вечерн твоеѡ тайннѡ днешь, снѣ бж҃їи, причащеника мѡ прїими: не кò врагѡмъ твоимъ тайнѡ повѣмъ, ни локзанїа тнѣ дамъ ѡко ѡда, но ѡко разбойникъ исповѣдаю тѡ: помани ма гд҃и во цр҃твѣи твоемъ. ѡлнлшїа, ѡлнлшїа, ѡлнлшїа.

Въ великѣю же свѣтѡу поѣтъ еѣ:

Да молчїтъ великаа плѡть человекѡ, и да стонѣтъ со страхома и трепетомъ и ничтѡже земное въ себѣ да помышлѣетъ. Цр҃ь ко цр҃твѡющимъ, и гд҃ь гд҃ьствующимъ, приходїтъ заклѣтиа, и дѣтиа въ снѣдѣ вѣрнымъ. Предходѣтъ же семѡ лица аггльскїи, со великимъ началомъ и властїю, многочїтїи херувїми, и шестокрилатїи серафїми, лица закрывающе и копїюще пѣнь: ѡлнлшїа, ѡлнлшїа, ѡлнлшїа.

Тѡже ѡходѣтъ въ предложенїе, предходѣщїи дїаконъ, и кадїтъ иерей свѣтѡл, въ себѣ молѣа:

Боже, ѡчїсти мѡ грѣшнаго. (Трижды)

Дїаконъ глаголетъ ко сщ҃енникѡ: Возми, владыко.

И сщ҃енникъ, вземъ воздѡхъ, возлагѣтъ на лѣвое рамо гд҃ю, глагола:

Возмїте рѡки каша во свѣтѡл, и благословїте гд҃а.

Тѡже свѣтїи дїакози прїемъ, поставлѣтъ на главѡ дїакона, со великимъ вниманїемъ и благоговѣнїемъ, имѣетъ же къспѣ дїаконъ и кадїальницѡ на гд҃нїемъ ѡ перстѡкъ деснїа рѡки. Сѡмъ же свѣтїи погнѣръ въ рѡцѣ прїемлетъ, и ѡходѣтъ ѡба свѣтѡю странѡю, предходѣщимъ имъ лампадамъ (и ѡходѣтъ храмъ, молѣиа).

Дїаконъ глаголетъ:

kříže nad ním. Poté políbiv ji, složí ji a položí na svatý prestol. Pak přejde opět na pravou stranu svatého prestolu, vezme ripidu a věje jí tiše a s plnou pozorností a bázni nad svatými Dary.

Kněz se modlí:

S těmito blaženými mocnostmi, Vládce lidumilný, i my hříšní voláme a pravíme: Vpravdě svatý jsi a přesvatý, a nezměrná jest velkolepost svatosti tvé. Ctihodný jsi i ve všech skutcích svých, neboť spravedlivě a podle pravého úsudku jsi ve všem nakládal s námi.

Vytvořil jsi člověka, vzav *k tomu* prach země; učinil jsi jej dle obrazu svého, Bože, počtu mu tím prokázav. Umístil jsi jej do ráje rozkoše, zaslíbil mu nesmrtelnost života a sladkost věčného blaha v zachovávaní přikázání tvých. Když však tebe, Boha pravého, který jej stvořil, *člověk* neuposlechl a klamem hadovým se nechal svést, a svými hříchy pak umrtven byl, vyhnal jsi jej podle spravedlivého soudu svého, Bože, z ráje do světa tohoto a navrátil jsi jej zemi, ze které byl vzat. — Leč uchystal jsi mu spásu skrze znovuzrození v samém Kristu tvém. Neodvrátil ses totiž zcela od stvoření svého, Blahý, a nezapomněl jsi na dílo rukou svých, ale pro milosrdenství své a z milosti své navštěvoval jsi nás rozličnými způsoby: posílal jsi proroky; činil mocné *skutky* skrze svaté své, kteří v každém pokolení tobě se zalíbili; mluvil jsi k nám ústy služebníků svých proroků, předpovídaje nám blížící se spasení; dal jsi zákon na pomoc a anděly jsi na stráž postavil.

Když se pak čas naplnil, mluvil jsi k nám v samém Synu svém, jímž i věky jsi učinil. On je září tvé slávy i zobrazení tvé Osoby a udržuje vše hlasem *slova* moci své. Rozhodl se *však* nelpět na rovnosti tobě, Bohu a Otci, *a tak* ač byl Bůh, *zrozený*

Лічк: СѢ́Х, СѢ́Х, СѢ́Х ГДѢ САВАО́ДЪ, ІСПО́ЛНЬ НѢО І ЗЕМЛѦ СЛА́ВЫ ТВОЕѦ, ѠЕА́ННА ВЪ
ВЫ́ШНИХЪ, БѢГО́ЛОВѢНЪ ГРАДЫ́И ВО ІМА ГДѢ, ѠЕА́ННА ВЪ ВЫ́ШНИХЪ.

І ЗАѢ ПАКИ ДІАКОНЪ, ПРИ́ИМЪ СѢ́ШЮ СВѢ́ЗДИЦЪ Ѡ СѢ́АГО ДІАКО́А, ТВОРИ́ТЪ КРѢ́ТЪ
ѠБРА́ЗЪ ВЕРХЪ СѢ́ГО, І ЦѢ́ЛОВА́КЪ ІО ПОЛА́ГЕТЪ. ТА́ЖЕ ПРИХО́ДНТЪ, І СѢ́АНЕТЪ НА
ДЕСНѢ́Й СѢ́ТРАНѢ́: І ВЗѢ́МЪ РІ́ПІДЪ ВЪ РЪ́ЦѢ, ѠМА́ХИВАЕТЪ ТНІ́ХЪ СО ВЕ́ЛКИМЪ
ВНИМА́НІЕМЪ І СѢ́РАХО́МЪ, ВЕРХЪ СѢ́ТІ́ХЪ ДАРО́ВЪ, ІА́КО НЕ СѢ́РТИ МЪ́ХАМЪ, НИ
ІНО́МЪ ЧЕСО́МЪ ЧАКОВО́МЪ. ІЩЕ́ ЖЕ ІЩЕ́ТЬ РІ́ПІДЫ, ТВОРИ́ТЪ СЕ́ СО СѢ́ДИНѢ́МЪ
ПОКРѢ́ЦЕМЪ.

СѢ́ІЕННИКЪ МО́ЛНТЕА:

ГХ СІ́МНИ БѢ́ЖЕННЫМИ СІ́ЛАМИ, ВѢ́КО ЧЛѢ́ВКОЛЮ́БЧЕ, І МЫ
ГРѢ́ШНИИ КО́ПІЕМЪ, І ГЛАГО́ЛЕМЪ: СѢ́Х СЕ́И ІА́КО КО́ИСТНИИЪ І
ПРЕСѢ́ТЪ, І ІЩЕ́ТЬ МѢ́РЫ ВЕЛИКО́КРѢ́ПІЮ СѢ́ЫНИ ТВОЕѦ, І РѢ́ВЕНЪ
КО ВЕРѢ́ХЪ ДѢ́ЛѢ́ХЪ ТВОИ́ХЪ, ІА́КО ПРА́ВДОЮ І СЪ́ДО́МЪ ІСТИ́ННЫМЪ
ВЕ́А НАВЕ́ЛЪ СЕ́И НА НЫ: СОЗДА́ВЪ КО ЧЕЛОВѢ́КА ПЕРѢ́ТЬ ВЗѢ́МЪ Ѡ
ЗЕМЛѢ́, І ѠБРА́ЗОМЪ ТВОИ́МЪ БѢ́ЖЕ ПОЧѢ́ТЪ, ПОЛОЖИ́ЛЪ СЕ́И ВЪ РАИ
ПІ́ЩИ, БЕЗСМѢ́РТІЕ ЖІ́ЗНИ І НАСЛА́ЖДѢ́НІЕ ВѢ́ЧНЫХЪ БЛА́ГЪ, ВЪ
СОБЛЮ́ДѢ́НІЕ ЗАПОВѢ́ДЕЙ ТВОИ́ХЪ ѠБѢ́ЩА́ВЪ СМЪ́: НО ПРЕСЪ́ЩАВША
ТЕБѢ́ ІСТИ́ННАГО БѢ́А, СОЗДА́ВШАГО СЕ́ГО, І ПРЕЛЕСѢ́ТІЮ СМІ́ЕКОЮ
ПРИВЛЕ́КШАСА, ОУ́МЕРЩИВШЕ́НА ЖЕ СВОИ́МИ ПРЕГРѢ́ШЕНЬМИ, ІЗГНА́ЛЪ
СЕ́И СЕ́ГО ПРА́ВЕДНЫМЪ ТВОИ́МЪ СЪ́ДО́МЪ БѢ́ЖЕ, Ѡ РА́А ВЪ МІ́РЪ СЕ́И, І
ѠВРА́ТІЛЪ СЕ́И ВЪ ЗЕМЛЮ́, Ѡ НЕА́ЖЕ ВЗА́ТЪ БЫ́СТЬ, ОУ́СТРО́АА
СМЪ́ ПАКИБЫ́ТІА СПАСѢ́НІЕ, ВЪ САМО́МЪ ХРѢ́ТѢ́ ТВОЕ́МЪ. НЕ КѠ ѠВРА-
ТІ́ЛСА СЕ́И СОЗДА́НІА ТВОЕ́ГО ВЪ КОНЕ́ЦЪ, СѢ́ЖЕ СОТВОРИ́ЛЪ СЕ́И
БѢ́ЖЕ: НИЖЕ́ ЗАВЫ́ЛЪ СЕ́И ДѢ́ЛА РЪ́КЪ ТВОИ́ХЪ, НО ПОСѢ́ТІЛЪ СЕ́И
МНОГО́БРА́ЗНѢ́, РА́ДИ МИЛОСѢ́РДІА МЛ́ТН ТВОЕѦ. ПРѢ́РО́КИ ПОСЛА́ЛЪ
СЕ́И: СОТВОРИ́ЛЪ СЕ́И СІ́ЛЫ СѢ́ЫМИ ТВОИ́МИ, ВЪ КО́ЕМЪЖДО РО́ДѢ́
БЛ҃ГОУ́ГОДІ́ВШИМИ ТЕБѢ́. ГЛАГО́ЛАА СЕ́И НА́МЪ ОУ́СѢ́ТІ РЪ́КЪ ТВОИ́ХЪ
ПРѢ́РО́КОВЪ, ПРЕДВОЗВѢ́ЩА́А НА́МЪ ХОТѢ́ЩЕЕ БЫ́ТТИ СПАСѢ́НІЕ:
ЗАКОНЪ ДА́А СЕ́И ВЪ ПОМО́ЩЬ, А́ГГЛЫ ПОСѢ́АВІЛЪ СЕ́И ХРА́НИТЕ́А.

БГДА́ ЖЕ ПРИ́ДЕ ІСПО́ЛНѢ́НІЕ ВРЕМѢ́НЪ, ГЛАГО́ЛАА СЕ́И НА́МЪ
САМѢ́МЪ СНО́МЪ ТВОИ́МЪ, ІМА́ЖЕ І ВѢ́ККИ СОТВОРИ́ЛЪ СЕ́И: ІЖЕ СІ́И

Věřící lid zpívá Cherubínskou píseň: Cherubíny tajemně představující
a oživující Trojici trojsvatou píseň pějíce, všechny nyní světské odložme
péče!

Po okuřování a modlitbě kněz i diákon, stojíce pak před svatým prestolem, říká-
jí třikrát „Cherubínskou píseň“ a pokaždé se jednou pokloní:

Kněz (se vztaženými rukama): Cherubíny tajemně představující
a oživující Trojici trojsvatou píseň pějíce, všechny nyní světské
odložme péče!

Diákon: Abychom přijali Krále všech, andělskými řády neviditelně
se slávou provázeného. Alleluja, alleluja, alleluja.

Na velký čtvrtek se místo Cherubínské písně zpívá:

Za účastníka večere své tajemné, Synu Boží, přijmi mne dnes. Neboť
nezjevím tajemství nepřátelům tvým, aniž políbení tobě dám jako
Jidáš, ale jako onen lotr vyznávám tebe: „Rozpomeň se na mne,
Pane, v království svém.“ **Diákon:** Alleluja, alleluja, alleluja.

Na velkou sobotu se zpívá:

Umlkněte, smrtelníci, a stůjte se strachem a třesením, a na nic po-
zemského nepomýšlejte. Neboť Král kralujících a Pán panujících
přichází, aby se obětoval a dal za pokrm věřícím. **Diákon:** Před ním
jdou vojska andělská s veškerým knížetstvem a mocnostmi, mnoho-
ocí cherubíni a šestikřídli serafíni, tvář svou zakrývajíce a píseň pě-
jíce: Alleluja, alleluja, alleluja.

Poté se znovu společně klanějí, přičemž kněz políbí svatý antimins a svatý
prestol, diákon svatý prestol, uklánějí se lidu a odcházejí oba k žertveníku, kde
kněz okuřuje předložené dary, říkáje tiše:

Bože, očistiž mne hříšného. (Třikrát)

Diákon nato říká knězi: Vezmi, vладыko!

Kněz, sňav z darů velkou pokrývku (aer), položí ji diákonu na levé
rameno, říká:

Vztáhněte ruce své ke svatyni a dobrořečte Hospodinu.

Nato vzav svatý diskos, položí jej s veškerou pozorností a zbožností na hlavu di-
ákona (nebo mu jej podá do rukou, aby držel diskos ve výši čela); diákon má zá-

Господина и Отца нашего Блаженнѣйшаго митрополита (има рекъ), [Господина нашего (Высоко-) Превосвѣщеннѣйшаго (архї-) епископа (има рекъ) (егоже зеть ѡблагать)] и великое епископство православныхъ, и всехъ свѣщенническихъ и монашескихъ чинъ, и причетъ церковный, да поманетъ Гдѣ Бгъ во царствїи своемъ, всегда, нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣковъ.

Тяже свѣщенникъ:

Братїю ст҃аго храма сего, всехъ и всехъ православныхъ христїанъ да поманетъ Гдѣ Бгъ во царствїи своемъ, всегда, нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣковъ.

Вшедъ же діаконъ вѣнцъ свѣтыхъ дверей, ст҃оитъ ѡдеснѣ: и хотѣвъ свѣщенникъ внѣсти, глаголетъ къ немъ діаконъ:

Да поманетъ Гдѣ Бгъ свѣщенство твоє во царствїи своемъ.

И епископъ къ немъ:

Да поманетъ Гдѣ Бгъ свѣщеннодіаконство твоє во царствїи своемъ, всегда, нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣковъ.

И епископъ ѡубо поставлетъ свѣтлый потїръ на свѣтло трапѣзѣ. Свѣтлый же діаконъ вземъ со главы діакона, поставлетъ и той на свѣтло трапѣзѣ, глагола:

Благообразный Іѡаннѣ, съ дрѣва снемъ пречистоє чѣло твоє, плащаницю чистою ѡбвѣвъ, и конѣми во гробѣ нѡвѣ покрывъ положи.

Во гробѣ плотски, во ядѣ же съ дѣшею ѣако Бгъ, въ раи же съ разбойникомъ, и на престолѣ вълкъ снѣ, Христѣ, со Отцемъ и дѣломъ, всѣ исполнѣннъ непїсанный.

Ѧако живоносецъ, ѣако раа краснѣйшїй, воинственнъ и чертога великаго царкаго показѣа свѣтлѣйшїй, Христѣ, гробъ твоїй, илчѣ точникъ нашего воскресѣнїа.

roředit, tobě se klanět, tobě děkovat, tebe jediného pravého Boha oslavovat a tobě přinášet se srdcem zkroušeným a duchem pokorným liturgickou tuto službu naši, neboť tys daroval nám poznání pravdy své. Dokáže snad kdo vylíčit moc tvou, slyšitelným učinit všechno chválení tebe, Vládce, aneb vyprávět o všech divech tvých, *jež konáš v každý čas?*

Vládce všech, Hospodine nebes i země a všeho stvoření viditelného i neviditelného, jenž na trůně slávy sedíš a do propasti shlížíš, bezpočátečný, neviditelný, nepostizitelný, nevýslovný, neměnný, Otče Pána našeho Ježíše Krista, velikého Boha a Spasitele, naděje naší, jenž jest obraz dobroty tvé, věrná *tvá* pečeť, v sobě vyjevujícího tebe, Otce. On jest Slovo živé, Bůh pravý, předvěčná moudrost, život, posvěcení, moc, světlo pravé. Skrže něho zjevil se Duch Svätý, Duch pravdy, dar synovství, závdavek budoucího dědictví, počátek věčných blah, síla oživující, pramen posvěcení, z něhož všechno rozumné a duchovní stvoření se posilňujíc, před tebou se klaní a k tobě ustavičnou vysílá chvalořeč, neboť všechno slouží tobě.

Tebe chválí andělé, archandělé, trůnové, panstva, knížectva, mocnosti, síly i mnohoocí cherubíni, kolem tebe stojí serafíni, šest křídel má každý z nich, dvěma totiž zakrývají tváře své, dvěma pak nohy a dvěma létajíce, volají jeden k druhému neumlkajícími ústy nepřestávající chvalozpěvy.

Kněz hlasitě:

Vítěznu píseň zpívajíce, volajíce, hlásajíce a pravíce:

Věřící lid zpívá: Svätý, svätý, svätý jest Hospodin zástupů (Savaof). Plna jsou nebesa i země slávy tvé. Požehnaný, jenž se bere ve jménu Páně.

V této chvíli diákon, odloživ ripidu a přešed předtím kolem prestolu na levou stranu, vezme svatou hvězdičku se svätého diskosu a činí jí znamení

ТРЕБѢ КЛѢНАТИСѦ, ТРЕБѢ БЛАГОДАРІТИ, ТРЕБѢ СЛАВІТИ СЪДІНАГО КОИ-
ТИННОУ СЪЩАГО БГА, И ТРЕБѢ ПРИНОСИТИ СРЦЕМЪ СОКРЪЩЕННЫМЪ, И
ДЪХОМЪ СМІРЕНІА СЛОВЕСНОУ СІЮ СЛЪЖЕВЪ НАШУ: ІАКЪ ТЫ СІИ
ДАРОВАКЫИ НАМЪ ПОЗНАНІЕ ТВОЕА ИСТИНЫ. И КТО ДОКОЛЕНЪ
ВОЗГЛАГОЛАТИ СИЛЫ ТВОА, СЛЫШАНЫ СОТВОРИТИ ВЕА ХВАЛЫ
ТВОА, ИЛИ ПОВѢДАТИ ВЕА ЧУДЕА ТВОА ВО КАКО ВРЕМѦ ВЛКО;

ВЛКО ВСЕХЪ, ГДИ НБСЕ И ЗЕМЛИ, И ВСЕА ТВАРИ, ВІДИМЫА ЖЕ
И НЕВІДИМЫА: СЕДАИ НА ПРТОЛѢ СЛАВЫ, И ПРИЗІРАИ БЕЗДАНЫ,
БЕЗНАЧАЛЕНЕ, НЕВІДИМЕ, НЕПОСТИЖІМЕ, НЕОПІСАЕНЕ, НЕИЗМѢНЕНЕ
ОЦЕ ГДА НАШЕГО ІИСА ХРТА ВЕЛІКАГО БГА И СПІСИТЕЛА, ОУПОВАНИА
НАШЕГО, ИЖЕ СІТЬ ОБРАЗИ ТВОЕА БЛГОСТИ: ПЕЧАТЬ РАКНООБРАЗ-
НАА, ВЪ СЕБѢ ПОКАЗЪА ТЪ ОЦА, СЛОВО ЖИВОЕ, БІЖ ИСТИННЫЙ,
ПРЕВѢЧНАА ПРЕМЪДРОСТЬ, ЖИВОТЪ, ОЦІЕНІЕ, СИЛА, СВѢТЪ ИСТИН-
НЫЙ, ИМЖЕ ДХЪ СТЫИ ІАВІСА: ДХЪ ИСТИНЫ, СНОПОЛОЖЕНІА
ДАРОВАНІЕ, ОВРЪЧЕНІЕ ВЪДЪЩАГО НАСЛѢДІА, НАЧАТОКЪ ВѢЧНЫХЪ
БЛАГЪ, ЖИВОТВОРАЩАА СИЛА, ИСТОЧНИКЪ ОЦІЕНІА, О НЕГОЖЕ
ВЕА ТВАРЬ СЛОВЕСНАА ЖЕ И ОУМАА ОУКРЕПЛАМА ТРЕБѢ СЛЪЖИТЪ,
И ТРЕБѢ ПРИНОСИТИ ВОЗЫМАЕТЪ СЛАВОСЛОВІЕ, ІАКЪ ВЕАЧЕСКАА
РАВОТНА ТРЕБѢ.

ТЕБЕ ВО ХВАЛАТЪ АГГЛІ, АРХАГГЛІ, ПРТОЛІ, ГДЪЕТВІА, НАЧАЛА,
ВЛАСТИ, СИЛЫ И МНОГОСИТИИ ХЕРЪВІМИ: ТРЕБѢ ПРЕДСТОАТЪ
ОКРЕЕТЪ СЕРАФІМИ, ШЕСТЬ КРІАХЪ СЪДІНОМУ, И ШЕСТЬ КРІАХЪ
СЪДІНОМУ: И ДВѢМА ОУВЪ ПОКРЫВАЮТЪ ЛИЦА СВОА, ДВѢМА ЖЕ
НОГИ, И ДВѢМА ЛЕТАЮЩЕ, ВЪЗЫВАЮТЪ СЪДІНЪ КО ДРУГОМУ,
НЕПРЕСТАНЫМИ ОУСТЫ, НЕМОЛЧНЫМИ СЛАВОСЛОВЕНЬМИ.

Возглаголююще:

ПОВѢДНОУ ПѢСНЬ ПОЮЩЕ, ВОПІЮЩЕ, ВЪЗЫВАЮЩЕ
И ГЛАГОЛЮЩЕ.

roveň zavěšenu na jednom z prstů pravé ruky i kadidelnici. Kněz sám pak ve-
zme svatý kalich, načež oba vycházejí severními dveřmi, kráčejí za světloňosem
(procházející chrámem s modlitbou). Nakonec stanou před svatými dveřmi
a obrátí se čelem k lidu. Cestou a poté stojíce na soleji, říkají:

Diákon: Na vладыку našeho metropolitu (jméno) [na vладыку na-
šeho (archi-) episkopa (jméno)], na veškeré pravoslavné archije-
rejstvo, všechno důstojné kněžstvo, diákonstvo v Kristu, mniš-
stvo a služebnictvo církevní nechť rozpomene se Hospodin Bůh
v království svém, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

(Diákon hned poté odchází do oltáře.)

Věřící: Amen.

Kněz: Na zakladatele, dobrodince a obec svatého chrámu toho-
to (na naše nemocné i na zesnulé bratry naše), na vás i všechny
pravoslavné křesťany nechť rozpomene se Hospodin Bůh
v království svém, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

(Žehná kalichem a odchází do oltáře.)

Věřící: Amen.

Věřící lid zpívá druhou část Cherubínské písně (nebo jiného zpěvu, který
se pje na velký čtvrtek či velkou sobotu):

Abychom přijali Krále všech, andělskými řády neviditelně se slávou
provázeného. Alleluja, alleluja, alleluja.

Diákon, přišed do oltáře, stojí po pravé straně prestolu a drží diskos ve
výši hlavy; když přichází kněz, praví k němu diákon:

Nechť rozpomene se Hospodin Bůh na kněžství tvé v království svém.

Kněz nato dí diákonu: Nechť rozpomene se Hospodin Bůh na diákon-
ství tvé v království svém, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.
Amen.

Pak postaví svatý kalich na svatý prestol, požehná světloňoši (zavře svaté dve-
ře a zatáhne oponu). Bere svatý diskos s hlavy diákona, postaví jej na svatý
prestol, řka:

Šlechetný Josef, s dřeva snav přečistě tělo tvé, plátnem čistým
je ovinul a pokryv je věcmi vonnými, ve hrob nový je položil.

ТѢЖЕ ПОКРОВАЮЩЕ ОУКВО ВЗЕМЪ ѿ ЦІЕННАГО ДІСКОГА, НІ СТѢГВО ПОТІРА, ПОЛАГАЮТЪ НА
ЄДИНІЧІИ СТРѢНІИ СТѢГЪ ТРАПЕЗЫ. ВОЗДЪХЪ ЖЕ ѿ ДІАКОНА РАМА ВЗЕМЪ, НІ ПОКАДНІХЪ
ПОКРЫВАЮТЪ НІМЪ СТѢГЪ, ГЛАГОЛА:

БЛАГОСВѢРАЗНЫИ ІУСИФЪ, ЄХЪ ДРЕКА ЄНЕМЪ ПРЄЧІСТОЕ ЧТѢЛО ЧТОЄ,
ПЛАЦАНІЦЮ ЧІСТОЮ ѠБВІВЪХЪ, НІ КОНАМИ КО ГРѢБѢ НѠВѢ ПОКРЫВЪХЪ
ПОЛОЖИ.

НІ ПРІЕМЪ КАДІАЛЬНИЦЪ ѿ ДІАКОНОВЫ РЪКІИ, КАДІУТЪ СТѢГЪ ТРИЖДЫ, ГЛАГОЛА:

ОУБЛАЖИ, ГДІИ, БЛАГОВОЛЕНІЕМЪ ЧТВОИМЪ СІѠНА, НІ ДА СОЗІЖАДУТЪ
СЧѢНЫ ІЕРУСАЛИМСКІА: ТОГДА БЛАГОВОЛІШИ ЖЕРТВЪ ПРАВДЫ, ВОЗНО-
ШЕНІЕ НІ ВЕСЕЛОЖЕАСМАА, ТОГДА ВОЗЛОЖАТЪ НА ОЛТАРЬ ЧТВОИ ЧЕЛЫЦЫ.

НІ ѠДАВЪ КАДІАЛЬНИЦЪ (НІ ѠПДЕЧІВЪХЪ ФЕѠНЫ),
ПРИКЛОНИВЪХЪ ГЛАВЪ, ГЛАГОЛЮТЪ ДІАКОНЪ:

ПОМАНИ МА, БРАТРЕ НІ БОСЛЪЖИТЕЛЮ.

НІ ДІАКОНЪ КЪ НЕМЪ:

ДА ПОМАНЕТЪ ГДІИ БГЪ СВѢЦІЕНСТВО ЧТВОЄ КО
ЦАРЕТВИИ ЄВОЄМЪ.

ТѢЖЕ НІ ДІАКОНЪ, ПОКЛОНИВЪХЪ НІ СѢМЪ ГЛАВЪ,
ДЕРЖА ВЪСѢПѢ НІ СРАРЪ ТРЕМИ ПЄСРЕТЪ ДЕНІЦЫ,
ГЛАГОЛЮТЪ КО ЦІЕННИКЪ:

ПОМОЛИСА Ѡ МНѢ, ВЛАДЫКО СВѢТЪИИ.

НІ СВѢЦІЕННИКЪ: ДЪХЪ СВѢТЪИИ НАЙДЕТЪ НА
ЧЛѢ, НІ ЄИЛА ВЪШНАГО ѠСѢНІИТЪ ЧЛѢ.

НІ ДІАКОНЪ: ТОИЖЕ ДЪХЪ СОДѢИТЕТЪВЕТЪ НАМЪ
ВЕА ДНИ ЖИВОТѢ НАШЕГО.

НІ ПАКІИ ЧѠИЖДЕ: ПОМАНИ МА, ВЛАДЫКО СВѢТЪИИ.

НІ СВѢЦІЕННИКЪ: ДА ПОМАНЕТЪ ЧЛѢ ГДІИ БГЪ КО ЦАРЕТВИИ ЄВОЄМЪ, ВЕСЕДА,
НЫНѢ НІ ПРИЕНО, НІ КО ВѢКІИ ВѢКѠВЪХЪ.

НІ ДІАКОНЪ, РЕКЪ: АМІНЬ,
НІ ЦѢЛОВАВЪХЪ ДЕНІЦЪ ЦІЕННИКА, НЕСХѠДИТЪ СѢКВЕРНЫМИ ДВЕРЬМИ,
НІ СТѢГЪ НА ѠКЪИЧІЕМЪ МЪСРЕТѢ, ГЛАГОЛЮТЪ:

s nebe, vtělil se z Ducha Svatého a Marie Panny a člověkem se stal. Jenž za nás ukřižován byl pod Pontským Pilátem, trpěl a pohřben byl. A třetího dne vstal z mrtvých podle Písem. Vystoupil na nebesa a sedí po pravici Otce. A znovu přijde se slávou soudit živé i mrtvé; jeho království nebude (mít) konce.

I v Ducha Svatého, Pána, oživujícího, jenž z Otce vychází a s Otcem i Synem spoluctěn a spoluoslavován jest a mluvil skrze proroky.

I v jednu svatou, obecnou a apoštolskou církev.

Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů.

Očekávám vzkříšení mrtvých a život věku budoucího. Amen.

Diákon hlasitě: Stůjmež pevně, stůjmež s bázní, pozor mějme a v pokoji přinesme svatou oběť!

Věřící: Milost pokoje, oběť chvály.

Kněz políbí aer a pokládá jej složený na jeho místo na prestole. Diákon při zvolání kněze: „Blahodať Pána našeho...“ se pokloní a vchází do svatého oltáře. Vezme ripidu a ovívá jí zbožně svaté Dary (není-li ripidy, činí tak jedním z pokrovců).

Kněz, žehnaje lid: Blahodať Pána našeho Ježíše Krista a láska Boha Otce a účastenství Svatého Ducha budiž se všemi vámi.

Věřící: I s duchem tvým.

Kněz se vztaženýma rukama: Vzhůru srdce!

Věřící: Máme k Pánu.

Kněz se vztaženýma rukama: Vzdávejme díky Hospodinu!

Věřící: Důstojno a spravedlivo jest klaněti se Otcí i Synu i Svatému Duchu, Trojici jednobytné a nerozdílné.

Kněz se sklání a pronáší modlitbu svaté anafory:

Vládce, Hospodine, Bože, Otče vševládnucí (Jsoucí), uctívány! Jest vpravdě důstojno a spravedlivo i patřično velikoleposti tvé svatosti tebe chválit, tebe opěvovat, tobě dob-

нашего ради спасения,шедшаго из неба, и воплотившагося во дха
 сѣта и мѣри дѣбы, и челоуѣчшагося. Распятаго же за ны при понти-
 етѣмъ Пилатѣ, и страдавша, и погребѣнна. И воскресшаго вѣ третій
 день по писаніемъ. И возшедшаго на неба, и седѣщаго одесную оца.
 И паки грядущаго со славою, съидити живыми и мертвыми, съюже
 цѣтвию не вѣдетъ конца. И вѣ дха сѣтаго, гда, животворѣщаго, иже
 во оца и сходящаго, иже со оцемъ и сномъ спокланѣма и слави-
 ма, глголашаго пррочи. Во единѣ сѣю сокорнѣю и апльскѣю
 црковѣ. Исповѣдѣю единю крщеніе, во оствленіе грѣховъ. Чаю
 воскреснѣа мертвыхъ: И жизни вѣдущаго вѣка. Аминь.

Діаконъ величїево: Сѣанемъ добрѣ, сѣанемъ со сѣрахомъ,
 конемъ, сѣоѣ возношеніе вѣ мѣри приносити.

Лїкъ: Милость мира, жертвѣ хваления.

И сїенникъ оубо вземъ воздѣхъ во сѣихъ, и цѣлоуавъ ѿ, помазетъ на единю
 мѣсто, глгола: Благодѣть гда: Діаконъ же поклонивъ, входитъ во сѣий
 олтарь. И приимъ рпдѣ, вѣдетъ сѣла благоговѣнн.

Сѣиенникъ возгласио:

Благодѣть гда нашего иже хрѣта, и любѣ бѣа и оца,
 и причастіе сѣаго дха, вѣди со вѣмни ками.

Лїкъ: И со дхомъ твоемъ.

Сѣиенникъ: Горѣ и мѣнмъ сердца.

Лїкъ: И мамы ко гдѣ.

Сѣиенникъ: Благодаримъ гда.

Лїкъ: Достойно и праведно съетъ, покланѣтиса оца, и снѣ, и сѣомѣ дхѣ, тѣмъ
 единносѣннѣи и нераздѣльнѣи.

Сѣиенникъ приклонѣа молитѣа:

Сый блго, гдѣ бже сѣе вседержителю покланѣемый, до-
 стойно ѣкво констїннѣ, и прѣно и мѣпо великолѣпїю
 сѣкни твоеа, тебе хвалити, тебе пѣти, тебе блгословити,

Вe hrobě tělem, v pekle s duší co Bůh, v ráji pak s lotrem a na
 trůně s Otcem i Duchem, vše nevystižitelně naplňuje, byl jsi,
 Kriste.

Jako životonosec, krásnější než ráj, vpravdě skvělejší než
 každá královská komnata, ukázal se, Kriste, hrob tvůj, pra-
 men našeho vzkříšení.

Potom vezme pokrývku se svatého diskosu, položí ji na levou stranu svatého
 prestolu, pak sejme pokrývku se svatého kalicha a položí ji na pravou stranu
 svatého prestolu. Nato vezme velkou pokrývku (aer) s ramene diákona a okouří
 ji a pokrývá jí svatý diskos i kalich, řka:

Šlechtný Josef, s dřeva snav přečistě tělo tvé, plátnem čistým je ovi-
 nul a pokryv je věcmi vonnými, ve hrob nový je položil.

I vzav kadidelnici z ruky diákona, okouje svaté dary třikrát, řka:

Prokaž dobrodiní Sionu, Hospodine, v zalíbení svém; nechť zbudo-
 vány jsou zdi jerusalemské. Tehdy zalíbíš sobě oběť spravedlnosti,
 žertvu a celopaly; tehdaž beránky na oltář tvůj klásti budou.

A odloživ kadidelnici (a spustiv felon), nakloní hlavu k diákonovi, řka:

Rozpomeň se na mne, bratře spolusloužící!

Diákon: Rozpomeň se Hospodin Bůh na kněžství tvé v království svém.

A skloniv i on hlavu, drže orar třemi prsty, dí knězi:

Pomodli se za mne, vладыко svatý!

Kněz: Duch Svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího zastíní tě.

Diákon: Tentýž Duch nechť spolupůsobí s námi po všechny dny života
 našeho.

A ihned: Rozpomeň se na mne, vладыко svatý!

Kněz: Rozpomeň se na tě Hospodin Bůh v království svém, vždycky,
 nyní i příště, až na věky věkův.

Diákon: Amen.

A polibiv pravici kněze, vychází z oltáře severními dveřmi a postaviv se
 před svaté dveře, dí:

Исполнимъ моли́твъ ѱашѸ Гдѣви.

Лі́къ: Гдѣ, помѣ́ли.

Предложенныхъ чертнѣхъ дарѣхъ, Гдѣ помолнимъ.

Лі́къ: Гдѣ, помѣ́ли.

Сѣмъ храмѣ сѣмъ, ѣ из вѣроу, блгоговѣнїемъ ѣ сѣрахомъ
вѣнїемъ входѣщихъ конь, Гдѣ помолнимъ.

Лі́къ: Гдѣ, помѣ́ли.

Избави насъ ѿ великаго скорби, гнѣва ѣ нѣжды, Гдѣ
помолнимъ.

Лі́къ: Гдѣ, помѣ́ли.

Зачѣпѣ, спасѣ, помѣ́ли ѣ сохрани насъ Бже твоѣю блгодѣтїю.

Лі́къ: Гдѣ, помѣ́ли.

Днѣ всегѣ совершѣнна, свѣта, мїрна ѣ безгрѣшна, оу Гдѣ просїемъ.

Лі́къ: Подѣи, Гдѣ.

Игѣла мїрна, вѣрна насѣтвѣнника, храниѣла дѣшѣ ѣ чѣлѣсѣ нашнхъ,
оу Гдѣ просїемъ.

Лі́къ: Подѣи, Гдѣ.

Процѣнїа ѣ ѿставлѣнїа грѣхѣвъ ѣ прегрѣшѣнїй нашнхъ, оу Гдѣ
просїемъ.

Лі́къ: Подѣи, Гдѣ.

Добрыхъ ѣ полѣзныхъ дѣшѣмъ нашымъ, ѣ мїра мїровн, оу Гдѣ
просїемъ.

Лі́къ: Подѣи, Гдѣ.

Прѣче времѣ живѣтѣ нашего вѣ мїрѣ ѣ покалѣнїн кончѣтн, оу Гдѣ
просїемъ.

Лі́къ: Подѣи, Гдѣ.

Kněz: Slitovností jednorozeného Syna tvého, s nímž veleben jsi s přesvatým, blahým a oživujícím Duchem tvým, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz: Pokoj všem.

Věřící: I duchu tvému.

Diákon: Milujme druh druhu, abychom jednomyslně vyznávali.

Věřící: Otce i Syna i Svatého Ducha, Trojici jednobytnou a nerozdílnou.

Kněz se klaní třikrát a říká tiše:

Milovati budu tebe, Hospodine, sílo má; Hospodin jest hradba má a útočiště mé. *(Třikrát)*

A políbí pokryté svaté Dary: nejprve aer nad svatým diskosem, pak nad kalichem a nakonec okraj svatého prestolu. Jsou-li kněží dva neb více, tedy i oni všichni takto líbají svaté Dary, jeden po druhém, a poté i jeden druhého na ramenou. Svěcením starší vždy řekne: „Kristus uprostřed nás,“ a mladší odvěti: „Jest a bude.“

Stejně tak diákon, jsou-li dva neb tři, políbí jeden každý svůj orar tam, kde je znamení kříže, a pak jeden druhého na ramenou, říkájce totéž, co kněží. Podobně i diákon, který stojí před svatými dveřmi, políbí svůj orar tam, kde je znamení kříže, a volá hlasitě:

Diákon: Dvěře, dvěře! Pozor mějme k velemoudrosti!

Kněz sejme se svatých Darů aer, pozdvihne jej a drží nad svatými Dary. Slouží-li více kněží, spolupozdvihují aer a drží společně nad svatými Dary, chvějíce (potřásajíce) jím a říkájce potichu (spolu s věřícími) Vyznání víry.

Zalmista: Věřím v jednoho Boha, Otce, Vševládcе, Stvořitele nebe a země, všeho viditelného i neviditelného.

I v jednoho Pána, Ježíše Krista, Syna Božího, jednorozeného a z Otce zrozeného přede všemi věky. Světlo ze Světla, Boha pravého z Boha pravého, rozeného, nestvořeného, jednobytného s Otcem, skrze něhož vše učiněno bylo. Jenž pro nás lidi a pro naše spasení sestoupil

Возглаголююще:

Щедротами едиnorodнаго сѣа творещѣ, съ нимже бл҃гоговѣннхъ сѣи, со преемѣимъ и бл҃гнмъ и животворащимъ творимъ дѣломъ, нынѣ и приешо, и во вѣки вѣковъ.

Діакъ: ѿмѣнь.

Іерей: **М**иръ всѣмъ.

Діакъ: и дѣоки творемъ.

Діаконъ: **В**озлюбимъ дрѣвѣ дрѣвѣ, да единомыслиемъ исповѣмы.

Діакъ: Оца, и сѣа, и сѣаго дѣа, Трѣцѣ единосущно, и нераздѣльно.

Сщ҃енникъ покланяется трижды, глагола тайно:

Возлюблю тѣа, Гдѣи, крѣпосте моа, Гдѣ оутвержденіе моє, и прикѣжнице моє. [Трижды.]

И цѣлуетъ сѣаа еице, ѣкоже съть покровены, первѣе верхѣ сѣаго діаскола: тѣже верхѣ сѣаго потирѣа, и край сѣаа трапѣзы предъ еокію. ѿце ли вѣдѣтъ екациенниковъ два, или множае, что и онѣи цѣлуютъ сѣаа кѣи, и дрѣвѣ дрѣвѣ въ рамена. Настоятель же глаголетъ: Хр҃тосъ погредѣ насъ. И ѿкѣцаетъ цѣлоуавныи: и сътъ, и вѣдѣтъ. Тѣкоже и діакони, ѿце вѣдѣтъ два или три, цѣлуютъ кѣиждо орарь евои и дѣже крѣа образъ, и дрѣвѣ дрѣвѣ въ рамена, чтоже глаголюще, съже и екациенники. Подокни же и діаконъ покланяется, на немже стоитъ мѣстѣ, и цѣлуетъ орарь евои, и дѣже сътъ крѣа образъ, и глаголетъ величавно:

Двѣри, двѣри, премѣдростію конемемъ.

Сщ҃енникъ же воздвижетъ воздѣхъ, и держитъ надъ сѣимъ дарми. ѿце же и ни вѣдѣтъ сщ҃енники елѣжацин, тѣкоже воздвижутъ сѣимъ воздѣхъ, и держатъ надъ сѣимъ дарми, погравлюще, и глаголюще къ себѣ, ѣкоже и люде, исповѣданіе вѣри:

Вѣрѣю во единого Бга Оца вседержителя, творца небъ и земан, видимымъ же всѣмъ и невидимымъ. И во единого Гда Ина Хр҃та, сѣа Бж҃а, едиnorodнаго, иже ѿ Оца рожденнаго прежде всѣхъ вѣкѣ: свѣта ѿ свѣта, Бга истинна ѿ Бга истинна, рожденна, не сотворенна, единосущна Оцѣ, иже кѣа быша. Насъ ради человекъ, и

Doplňme modlitbu naši k Hospodinu.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za předložené důstojné dary k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za svatý chrám tento a za vcházející v něj s vírou, zbožností a bázní Boží k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom vysvobozeni byli od všelikého soužení, hněvu a nouze, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí (milostí) svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom celý den dokonale, svatě, pokojně a bez hříchu strávili, Hospodina prosme.

Věřící: Dež, ó Pane! (Dež, Hospodine.)

Za anděla pokoje, věrného vůdce, ochránce duší a těl našich, Hospodina prosme.

Věřící: Dež, ó Pane! (Dež, Hospodine.)

Za odpuštění a prominutí hříchů a poklesků našich Hospodina prosme.

Věřící: Dež, ó Pane! (Dež, Hospodine.)

Za to, co je dobré a užitečné duším našim, a za mír světa Hospodina prosme.

Věřící: Dež, ó Pane! (Dež, Hospodine.)

Abychom ostatní čas života svého v pokoji a pokání skončili, Hospodina prosme.

Věřící: Dež, ó Pane! (Dež, Hospodine.)

Хрѣтіанскїа кончіны животоу нашего, безболѣзненны, непорѣдны, мїрны и добраго шѣвѣта на ст҃рашнѣмъ сѣдїици Хрѣтоу бже просимъ.

Дїакъ: Подїи, Гдн.

Пресѣдоу, пречѣдоу, пребл҃гословенндоу, славноу влчцу нашѣ Бцѣ, и принодѣлѣ Мрїю со вѣрми ст҃ыими поманѣвше, еамн себе, и дрѣгъ дрѣга, и весь животоу нашѣ Хрѣту Бгѣ предадїмъ.

Дїакъ: Тевѣ, Гдн.

Млтва приношенїа,
по поставленїи вѣрственихъ дарѣвъ на ст҃ѣмъ престоу.

Гдн бже нашѣ, создавый насъ, и введый въ жизнь сїю, показавый намъ пѣти во спасенїе, даровавый намъ нѣныхъ тїанихъ ѡкровенїе: ты бо сїи положиавый насъ въ сѣжебѣ сїю, еилоу дѣа твоегѣ ст҃аго. Бл҃гоколн оубо Гдн, кѣти намъ сѣжителѣмъ нѣваго твоегѣ завѣта, сѣгамъ ст҃ыхъ твоихъ тїанствъ, прїимн насъ приближающїхъ ст҃омъ твоемъ жертвенникѣ, по множествѣ милости твоеа, да бѣдемъ достѣпни приношїти тебѣ словенндоу сїю и безкровндоу жертвѣ ѡ нашихъ согрѣшенїихъ и ѡ людскїихъ некрѣжествїихъ: юже прїемъ во ст҃ый и пренѣный, и мысленный твоїи жертвенникъ, въ коню бл҃годѣанїа, вознисполнн намъ бл҃годать ст҃аго твоегѣ дѣа. Прїзри на ны бже, и виждь на сѣжебѣ сїю нашѣ, и прїимн ю, їакоже прїалъ сїи ївелевы дары, нѣевы жѣртвы, ївраїмова всеплѣдїа, мѣнѣока и їарѣонока еїїсїнства, самѣилока мїрнаа. їакоже прїалъ сїи ѡ ст҃ыхъ твоихъ аплзъ истинндоу сїю сѣжебѣ, еїце и ѡ рѣкъ насъ грѣшныхъ прїимн дары сїа въ бл҃гости твоеї Гдн: їакъ да сподѣльшеша сѣжити безъ порока ст҃омъ твоемъ жертвенникѣ, ѡбращемъ мздѣ вѣрныхъ и мѣдрыхъ ст҃роителѣ въ дѣнь ст҃рашный созданїа твоегѣ праведнаго.

Za křesťanské skonání života našeho, bez bolesti, bez zahanbení, v pokoji a za dobré zodpovídání se na hrozném soudu Kristově prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Nejsvětější, nejčistší, nejblahoslavenější a slavné Vládkyně naší, Bohorodice a vždycky Panny Marie, se všemi svatými pamětlivi jsouce, sami sebe i druh druhu i veškeren život náš Kristu Bohu poručme. (*Diákon, pokloniv se a přezhnav, odstupuje před ikonu Spasitele.*)

Věřící: Tobě, Hospodine.

Modlitba přinášení Darů Bohu, po jejich uložení na svatý prestol:

Hospodine, Bože náš, jenž jsi nás učinil a k životu tomuto přivedl, cesty ke spasení nám ukázal a zjevení nebeských tajů daroval; ty jsi nás ke službě této mocí Ducha svého Svatého ustanovil. Dej nám tedy svolení, Hospodine, býti služebníky Nové tvé smlouvy, vykonavateli svatých Tajin tvých. Přijmi nás, přistupující ke svatému obětnímu stolu tvému, *Bože*, podle mnohé milosti své, abychom hodnými se stali přinést ti liturgickou tuto a nekrvavou oběť za hříchy naše a nevědomost lidskou. Přijav tuto oběť na svatý, nadnebeský a duchovní oltář svůj jako vůni příjemnou, sešli nám blahodat Ducha svého Svatého. Shlédni na nás, Bože, a popať na tuto službu naši a přijmi ji, jako jsi přijal dary Ábela, oběti Noe, zápaly Abrahama, služby kněžské Mojžíše i Árona, pokojné oběti Samuele. Jako jsi přijal pravou tuto službu od svatých svých apoštolů, tak přijmi i z rukou nás hříšných Dary tyto, Hospodine, v dobrotě své. Abychom hodnými se stali bezchybně sloužit svatému obětnímu stolu tvému, a obdrželi tak odměnu věrných a moudrých správců ve strašný den spravedlivé odplaty tvé.

